

Sch ...an ner

Τετραμηνιαία μαθητική εφημερίδα του
14^{ου} Γυμνασίου Καλλιθέας.
Ιούνιος 2019

ANTIO TZENH

Η φετινή χρονιά δεν είχε μόνο ευχάριστα. Στις 13 Απριλίου έφυγε από τη ζωή η αγαπημένη μας συνάδελφος, **Τζένη Κατσογιάννου**. Η Τζένη υπηρέτησε στο σχολείο μας για 32 χρόνια και η προσφορά της ήταν σημαντική. Οι μαθητές της παλιοί και νέοι όπως και οι καθηγητές του Σχολείου μας αλλά κ από άλλα Σχολεία επίσης συμμετείχαν στο πένθος.

Αντίο Τζένη, θα σε θυμόμαστε πάντα!
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΟΥ ΣΑΒΒΙΝΑ

η θεατρική μας ομάδα σελ.11
Άντον Πάβλοβιτς Τσέχωφ σελ.14 τα
Βραβεία της ΦΥΣΙΚΗΣ σελ.12 Το
ομαδικό έργο ζωγραφικής της γ
τάξης σελ 22 Ψυχολογία σελ.16
ΑΠΟΚΡΙΕΣ σελ.24 Γιορτή 25^{ης}
σελ.4 Ιαπωνικά παραμύθια
σελ.31 Συνέντευξη της κας
Αντωνοπούλου σελ.5 Συνέντευξη
Δημήτρη Σιμιτζή σελ.29 κ.Φάβα, η
πρωτότυπη! σελ.9 ΣΤΟ ΜΑΘΗΤΙΚΟ
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΟΥ Δ.ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ. σελ.10
Θεματική Εβδομάδα σελ.24

Γ ΒΡΑΒΕΙΟ ΑΦΙΣΑΣ
ΜΕΛΑΝΙΑ ΞΕΝΟΥΝΤΑ Γ ΤΑΞΗ

Ε ΒΡΑΒΕΙΟ ΛΟΓΟΤΥΠΟΥ ΑΦΙΣΑΣ
ΚΑΡΑΤΖΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ Α ΤΑΞΗ
τριήμερη της Γ τάξης σελ.27 YOUTH
FESTIVAL σελ.13

Προτείνουμε
ταινίες. σελ.18 Έκθεση: Νικολέτα
Νικήτα Β2 σελ.4. Η σελίδα με τα
ΜΠΡΑΒΟ. σελ.23.

BIBΛΙΟΘΗΚΗ

Ένα θέμα για σχολιασμό
στο μάθημα της γλώσσας
από τη κα Αντωνοπούλου.

ΠΙΣΤΕΥΕΤΕ ΟΤΙ ΟΙ ΛΕΞΕΙΣ ΠΛΗΓΩΝΟΥΝ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ;

Όπως αναφέρεται από πολλούς η φράση « Η γλώσσα κόκκαλα δεν έχει και κόκκαλα τσακίζει», υπάρχουν άνθρωποι οι οποίοι με τις λέξεις που χρησιμοποιούν ασκούν λεκτική και ψυχολογική βία στους άλλους. Ένα σωματικό χτύπημα μπορεί να δημιουργήσει μια πληγή η οποία με τα συγκεκριμένα φάρμακα και το χρόνο φεύγει και μπορεί να εξαφανιστεί. Υπάρχουν όμως λέξεις που πληγώνουν τον άλλον ψυχικά δημιουργώντας πληγές που μπορεί να είναι αδιάθετες. Χρησιμοποιώντας λέξεις χαρακτηρίζουμε κάποιον που πολλές φορές τον στιγματίζουν ή ακόμα και τον περιθωριοποιούν. Οι πληγές αυτές μπορεί να επηρεάσουν την ψυχολογία του, την κοινωνική του ζωή και να παίξουν καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση της προσωπικότητάς του στο μέλλον.

Μαρία Συρίγου Β3

Οι λέξεις είναι αρκετά λογικό να πληγώνουν κάποιον ψυχικά. Συνήθως από αιτίες σαν κι αυτή πληγώνονται αδύναμοι χαρακτήρες που δυστυχώς έχουν έλλειψη αυτοπεποίθησης και αυτοεκτίμησης. Με τις λέξεις , ο θύτης μπορεί να μειώσει το θύμα με αποτέλεσμα το θύμα να αντιδράσει με κακό τρόπο, από το να γίνει

δυστυχισμένο έως και να φτάσει σε σημείο να θέλει να αυτοκτονήσει.

Σάντυ Τζανακάκη Β3

Οι λέξεις μπορούν πάρα πολύ εύκολα να πληγώσουν άτομα όπως οι βρισιές κλπ. Επίσης εξαρτάται που είσαι όταν σε πληγώνουν επειδή ακόμα μπορούν να το πάρουν στα σοβαρά. Μπορούν μερικές φορές οι λέξεις να πληγώσουν ακόμα πιο πολύ παρά όταν τους χτυπάς.

Ανώνυμος

Κατά τη γνώμη μου οι λέξεις πληγώνουν και μάλιστα πάρα πολύ. Αρκετές φορές τα λόγια μας είναι τόσο σκληρά και λέγονται με τέτοιο τρόπο που πληγώνουν και πονούν τον άλλον άσχετα με το πόσο αληθινά είναι ή όχι. Πολλοί ισχυρίζονται πως τους ξεφεύγουν αυτές οι σκληρές κουβέντες λόγω νεύρων και προσπαθούν να μας πείσουν πως δεν τα εννοούσαν. Άλλες φορές ισχυρίζονται πως ήταν χιούμορ που απλά επιτυχημένο δεν το λες. Πιστεύω ότι όλ' αυτά είναι δικαιολογίες που δεν στέκουν , αφού ο καθένας μας μπορεί να πικράνει και να πληγώσει τον συνάνθρωπό του. Γενικά οφείλουμε να είμαστε πιο υπεύθυνοι για τα λόγια μας, τόσο για το δικό μας καλό και των γύρω μας.

Γιώργος Παυλάκης Β3

Οι λέξεις πληγώνουν διότι τις περισσότερες φορές όταν κάποιος πει κάτι σε κάποιον, όπως το να τον βρίσει ή οτιδήποτε άλλο , ο θύτης μπορεί να το πάρει πολύ σοβαρά και έτσι μπορεί να του δημιουργηθούν ψυχολογικά προβλήματα ή οτιδήποτε άλλο.

Μαρία Αριάδνη Παπαδοπούλου Β3

ΠΑΣΧΑΛΙΝΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Έκθεση

Από παιδί από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου, η μεγάλη εβδομάδα ήταν πραγματικά μεγάλη.

Ξεκινούσε με γενική καθαρότητα, βάψιμο αυγών και γλαστρών (αυτός ο συνδυασμός στο μυαλό της μάνας μου παραμένει ανεξίτηλος στο πέρασμα των χρόνων, αφού έτσι τα βρήκε από την γιαγιά της και την μάνα της).

Κάθε μέρα στις 7 παρά και πριν χτυπήσει η καμπάνα, έπρεπε να βρισκόμαστε στην εκκλησία κρατώντας τα κινητά μας που αποσπούσε την προσοχή μας από τον φάλτσο ψάλτη. Πονούσαν τα αυτιά όλων μας, αλλά κανένας δεν τολμούσε να του το πει. Μεγάλη Πέμπτη στολίζαμε τον επιτάφιο και την επόμενη τον ακολουθούσαμε τουρτουρίζοντας από το κρύο. Στο χωριό έχοντας δύο ενορίες υπήρχε πάντα ανταγωνισμός για το ποιος επιτάφιος ήταν ο καλύτερος. Η συνάντηση στην μέση της πλατείας ήταν το σημείο μηδέν της αναμέτρησης. Πάντα υπήρχαν δύο νικητές.

Μεγάλο Σάββατο πρωί ερχόταν ο θείος μου κουβαλώντας το αρνί. Υπήρχαν λεκάνες που γέμιζαν με έντερα και άλλα αηδιαστικά ζωτικά όργανα στα παιδικά μου μάτια. Καθώς το αρνί σουβλίζονταν, στηνόμουν φρουρός δίπλα στον παππού μου, παρακολουθώντας τους υπόλοιπους

να φτιάχνουν κοκορέτσια και κοντοσουβλία.

Το βράδυ πια, όλοι μες τα νεύρα από την τλαιπωρία της μέρας, βάζαμε τα καλά μας και 12 παρά πέντε ήμασταν έξω από την εκκλησία. 12 και τρία λεπτά είχαμε διακτινιστεί σχεδόν. Με την λαμπάδα στο χέρι γυρνούσαμε σπίτι να κάνουμε τον καθιερωμένο σταυρό έξω από την πόρτα και να πέσουμε σαν λυσσασμένοι στο φαί.

Κυριακή του Πάσχα το αρνί είχε ψηθεί, το τραπέζι είχε στρωθεί και εγώ αφού είχα ακούσει για μια φορά ακόμα τα παράπονα στην φωνή όλων «μα που έμοιασε αυτό το παιδί, άκου να μην τρώει το αρνί» γιατί έπαιρνα το πιάτο με τα μακαρόνια μου και έλεγα «τυχερή, γλιτώνεις τη χοληστερίνη».

Μετά από τόσα χρόνια δεν έχει αλλάξει τίποτα. Το Πάσχα μου αρέσει να το περνάω στο χωριό μου και πάντα στεναχωριέμαι όταν τελειώνει.

Νικολέτα Νικήτα Β2

... Την έκθεση της Νικολέτας προτείνει ο καθηγητής της κος Κίμωνας Κολυβάς

Γιορτή 25ης Μαρτίου

Ο διευθυντής του Σχολείου κ. Θαλασσινός προλόγισε τη γιορτή και απηύθυνε χαιρετισμό ο πρόεδρος της Σχολικής επιτροπής κ.Γ, Κουτσογιάννης .

Η Γιορτή ήταν επιμέλεια του φιλολόγου κ. Κολυβά

Η διεύθυνση της χορωδίας του Σχολείου μας από την κ. Βανδώρου.

Συνέντευξη της κας Αντωνοπούλου

1. Το επάγγελμα που κάνετε τώρα ήταν "όνειρο"- "στόχος", δηλαδή σκοπεύατε αρχικά εδώ;

- Δεν μπορώ να πω ότι ήταν στόχος με την έννοια ότι δεν θα μπορούσα να κάνω οτιδήποτε άλλο, μάλλον ήταν φυσική αναγκαιότητα, γιατί στην οικογένειά μου όλοι πηγαίναμε σχολείο. Οι γονείς μου ήταν δάσκαλοι και μάλλον ήρθε ως συνήθεια, όπως πηγαίναμε σχολείο σαν παιδιά, συνεχίσαμε να πηγαίνουμε σχολείο σαν μεγάλοι. Μας άρεσε όμως, γιατί όλοι, και ο αδερφός μου και εγώ, εμπλακήκαμε με το σχολείο.

2.Αρα πιστεύετε ότι ήταν κάτι "κληρονομικό" της οικογένειας;

- Κληρονομικό; Δεν ήταν έτσι, δεν ξέρω αν ήταν "κληρονομικό". Ήταν μια συνήθεια ευχάριστη που την

ακολουθήσαμε, θα έλεγα. Θα μπορούσα όμως να κάνω και οποιαδήποτε άλλη δουλειά.

2. Πόσα χρόνια είστε στον χώρο;

- Πολλά. Με όλες τις εργασιακές σχέσεις, τα χρόνια υπηρεσίας μου είναι γύρω στα 15 αλλά ουσιαστικά σχολικά έτη έχω δουλέψει γύρω στα 20. Σαν αναπληρώτρια, σαν ωρομίσθια, διάφορα.

3. Η ωραιότερη ανάμνηση από όλα αυτά τα χρόνια, αυτή που σας έκανε περισσότερο εντύπωση;

- Ένα βραδινό σχολείο, ένα εσπερινό λύκειο, που ήμουν εκεί για δύο χρόνια και πραγματικά ήταν έτσι πολύ ενδιαφέρουσα εμπειρία γιατί εννοείται ήταν άνθρωποι πολύ μεγαλύτεροι από εμένα, τους μιλούσα στο πληθυντικό. Ήταν άριστοι μαθητές κάποιοι και ήταν κάτι ιδιαίτερο!

4. Είναι συχνά οι φορές που νιώθετε πως μαθαίνετε περισσότερο εσείς από εμάς τα παιδιά ενώ στην ουσία είστε εσείς αυτή που μας διδάσκετε;

- (την είδα και πριν αυτή την ερώτηση που έτσι, έριχνα μια ματιά) αυτόματα μου θύμισε έναν παλαιότερο μαθητή μου, όχι πολύ παλιό, κάποια στιγμή, λοιπόν, που είχαμε τσακωθεί, γιατίμίλαγε... κάτι τέτοιο τέλος πάντων. Γυρνάει και μου λέει (ο Τζουλιάνο) :

" Τελικά, ποιος μαθαίνει περισσότερο;" Η αλήθεια είναι ότι δεν το είχα σκεφτεί και του απάντησα: " Μάλλον εγώ." Αυτό όμως δεν έγινε από την αρχή, έγινε τώρα (τα πιο πρόσφατα χρόνια) νομίζω ότι η απόσταση ηλικιακή, όταν μεγαλώνεις και πλέον έχει μεγαλώσει η απόσταση μου με εσάς , έχεις την εμπειρία να μαθαίνεις περισσότερο τα παιδιά.

5. Κριτικάρετε τον εαυτό σας συχνά; Θεωρείτε τον εαυτό σας καλή καθηγήτρια;

- Κριτική κάνω κάθε μέρα, δηλαδή " πώς το είπα", " αν το είπα" , " αν τα είπα όλα", " αν κατάλαβαν" κυρίως. Τώρα το αν είμαι καλή ή κακή... δεν νομίζω ότι πρέπει να το πω εγώ.

6. Υπήρχαν φορές που δεν νιώθατε όμως καλή καθηγήτρια;

- Δεν θα το έθετα έτσι, άριστος δεν μπορεί να είναι κανένας, δηλαδή πάντα υπάρχουν θεωρώ πράγματα που δεν τα ξέρουμε στο αντικείμενο και τα μαθαίνουμε. Πιστεύω ότι ίσως κάποιες φορές να ήμουν περισσότερο σκληρή. Όχι κακή με την έννοια του αντικειμένου, απλά λίγο περισσότερο σκληρή.

7. Το σημαντικότερο μάθημα που πήρατε εσείς όλα αυτά τα χρόνια;

- Χμμ, το σημαντικότερο μάθημα; Είναι η προηγούμενη ερώτηση, ότι μπορείς να μάθεις από τα παιδιά, παρακολουθώντας όχι τόσο το μαθησιακό κομμάτι αλλά ακολουθώντας την συμπεριφορά τους

8. Αν δεν ήσασταν φιλόλογος, πιστεύετε θα μπορούσατε να ασκήσετε κάποια άλλη ειδικότητα σαν καθηγήτρια;

- Σαν καθηγήτρια όχι, σαν δασκάλα ναι επειδή μ' αρέσει περισσότερο το δασκάλα. Θα ήθελα να ήμουν νηπιαγωγός. Πάντα θα ήθελα να ήμουνα νηπιαγωγός, αλλά στην εποχή μου ο άριστος δεν γινόταν νηπιαγωγός, γινόταν φιλόλογος.

- Θα το αντέχατε όμως να γίνετε νηπιαγωγός;

- Θα μου άρεσε πάρα πολύ! Και το σκέφτομαι σαν ένα επόμενο βήμα, γιατί έχω αρχίσει να βαριέμαι λίγο τα μεγάλα παιδιά και προετοιμάζομαι για γιαγιά.

9. Μια γενική γνώμη για τον εκπαιδευτικό σύστημα της Ελλάδας. Το θεωρείτε το " ιδανικό" όπως κάποιοι;

- Ένα εκπαιδευτικό σύστημα δεν μπορεί να είναι ιδανικό γιατί έχει να κάνει με

ανθρώπους. Όλα αυτά δοκιμάζονται στη πράξη και γίνονται αλλαγές γιατί έτσι πρέπει. Θεωρώ όμως ότι το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα είναι αρκετά σκληρό και είναι για πάνω από το μέσο όρο, δηλαδή είναι περισσότερο για τους άριστους.

Είναι ένα σύστημα που σταδιακά αποκλείει αυτούς που είναι από τον μέσο όρο και κάτω. Είναι πολύ σκληρό. Έχει απαιτήσεις, τρελές! Το μεγαλύτερο πρόβλημα με το εκπαιδευτικό σύστημα το ελληνικό, θεωρώ πως είναι πολύ μεγάλη η ύλη, οι πολλές πληροφορίες. Δεν φτάνει για να τις επεξεργαστεί το σχολείο όπως θα έπρεπε.

10. Το μότο σας σαν καθηγήτρια ποιό είναι; Δηλαδή, ποια είναι η φιλοσοφία σας;

-Θα σου πω κάτι που το έλεγα για χρόνια και μου το έγραψαν σε κάποιες εξετάσεις: " Το σχολείο δεν είναι άσυλο και είναι για όλους τους μαθητές". Τελειώνοντας η χρονιά εκείνη, η πλειονότητα των παιδιών έγραφαν στο μάθημα " Ναι κυρία, το σχολείο δεν είναι άσυλο" Τώρα το έκοψα, δεν έχω σκεφτεί κάτι άλλο.

11. Ήσασταν καλή μαθήτρια στο σχολείο; Κάνατε τα όσα περιμένετε από τους μαθητές σας να κάνουν;

-Μαθησιακά, στο σχολείο ήμουν άριστη! Ήταν όμως μια διαφορετική εποχή.

Δηλαδή, το σχολείο ήταν και μια "συνταγή επιτυχίας". Σου έλεγε, τελείωνε το σχολείο με άριστα, μπες στο πανεπιστήμιο και θα βρεις μια δουλειά. Άλλη εποχή, δεν συγκρίνεται!

12. Υπήρχε φορά που νιώσατε άσχημα για κάτι που είπατε; Πως αφήσατε

άσχημη εντύπωση; Πως πληγώσατε κάποιον μαθητή;

- Χμμ, δεν το θυμάμαι. Θα το 'χω ξεχάσει. Σίγουρα θα υπήρξε! Αλλά επειδή θεωρώ ότι πρέπει να προσπερνάμε για να συνεχίζουμε. Εγώ το έχω ξεχάσει.

Όπως και εγώ έχω νιώσει άσχημα με συμπεριφορές παιδιών που και αυτές τις έχω ξεχάσει. Σίγουρα όμως υπήρξε.

13. Χωρίς να αναφέρετε ονόματα, μιλήστε για τον πιο "δύσκολο" μαθητή που είχατε αυτά τα χρόνια.

- Επειδή το σχολείο μου είναι ένα επαγγελματικό λύκειο, είχα πολλούς δύσκολους μαθητές, οι οποίοι δεν ξέρω τι απέγιναν τελικά, πέρα από το αν τελείωσαν ή όχι.

Κάποιοι δεν τελείωσαν. Σκέφτομαι πάντα ένα παιδί που είχε έρθει 3-4-5-6-7 φορές είχε καταφέρει και είχε τελειώσει την πρώτη λυκείου και θα ήθελα να μάθω τι έκανε στη ζωή του, όχι αν τελείωσε, περισσότερο αν είναι καλά.

14. Πιο μέρος του να είστε καθηγήτρια σας τρομάζει περισσότερο;

-Δηλαδή;

-Το μαθησιακό κομμάτι, για τα τεστ κλπ

-Αν με αγχώνει κάτι;

-Και ψυχολογικά, δηλαδή το ότι συνεργάζεστε τόσο πολύ με παιδιά ή με τους συναδέλφους, το οτιδήποτε.

Έτσι και αλλιώς είναι μια δουλειά που έχεις άγχος και στρες, το μεγαλύτερο μου άγχος δεν είναι το κομμάτι που αφορά τα παιδιά. Είναι το επίπεδο της συνεργασίας με τους συναδέλφους. Δηλαδή, αν θα υπάρχει συνεργασία με τα θέματα, αν θα υπάρχει συνεννόηση, έχει να κάνει με το ότι αλλάζω συνέχεια σχολεία και δεν ξέρω πως θα συνεργαστούμε γι αυτό που πρέπει να γράψουν τα παιδιά. Αυτό με αγχώνει, ναι. Γιατί έχει τύχει να έχω πάει σε σχολείο να βγάλουμε θέματα 6 ώρα το πρωί. Είναι ένα θέμα μεγάλο η συνεργασία πέρα από αυτό που αντιλαμβάνεστε εσείς. Φέτος αυτό δεν με αγχώνει γιατί υπάρχει μια πολύ καλή συνεργασία. (κ. Αντωνοπούλου)

15. Η γνώμη σας για τα ΕΠΑΛ, πέρα από αυτή τη κοινωνική αντίληψη που επικρατεί πως τα ΕΠΑΛ είναι "κατώτερα" και ότι είναι κάτι πιο εύκολο και πως είναι κάτι που είναι ένας πανικός.

- Είναι ένα σχολείο διαφορετικό, δεν παύει να είναι σχολείο. Θέλω να προσθέσω όσο αφορά το μόντο, θεωρώ ότι το σχολείο είναι για όλα τα παιδιά. Επειδή είναι για όλα τα παιδιά, στο μυαλό μου δεν υπάρχουν καλά και κακά σχολεία.

Υπάρχουν στόχοι που βάζουμε και ακολουθούμε.

- Πιστεύετε ότι είναι καλό να προωθούνται τόσο τα επαγγελματικά λύκεια;

Όλο αυτό που γίνεται, έχει να κάνει με το ότι όλ' αυτά τα σχολεία κινδύνευαν να κλείσουν πριν 3-4 χρόνια, δεν ξέρω αν είναι συγκεκριμένη πολιτική της

κυβέρνησης. Γίνεται βέβαια μια προσπάθεια όλο αυτό που θεωρούσε η κοινωνία για αυτά τα σχολεία ότι είναι ένα "σκουπιδαριό", να αλλάξει. Σε αυτή τη προσπάθεια και την καμπάνια που έχει να κάνει περισσότερο με ενημέρωση και όχι προώθηση. Υπάρχουν κάποια χρήματα της ΕΟΚ που έχουν διατεθεί και τα οποία δεν τα έχουν επενδύσει όπως θα έπρεπε. Δεν ξέρω, όταν τελειώσουν αυτά

τα χρήματα, αν θα συνεχιστεί αυτή η προσπάθεια. Είναι ένα διαφορετικό σχολείο.

Εγώ δεν πρόκειται ποτέ να προτείνω σε κάποιον να πας ή να μη πας. Όποιοι πάνε, θεωρώ ότι πρέπει να έχουν έναν στόχο. Δεν τελειώνεις αυτά τα σχολεία εύκολα αν δεν έχεις στόχο. Γενικά πρέπει να έχεις στόχο πόσο μάλλον αν μπεις εκεί, σε σχέση

Εχουν μπλέξει με τον νόμο, έχουν διάφορα. Τώρα, εσείς ,όποιοι από εδώ το επιλέξει, δεν ξέρω αν θ' αντέξει αυτό που θα δει, γιατί μπορεί η ομάδα που θα τύχει, επειδή

είναι ένα δημόσιο σχολείο, να είναι πραγματικά σκληρή και το σχολείο να έχει διάθεση να προσφέρει και η ομάδα πραγματικά να τον τραβήξει κάτω, να φοβηθεί. Εγώ γιατί δουλεύω εκεί; Γιατί είναι μεγαλύτερη πρόκληση!

- Άρα σας αρέσουν οι προκλήσεις;

-Ναι.

- Δεν είναι κουραστικό;

- Είναι κουραστικό αλλά σου δίνει και τη ψευδαίσθηση μια αιώνιας νεότητας. Δεν βλέπεις τον χρόνο να περνάει τόσο γρήγορα. Είναι πρόκληση να προσπαθείς να σκεφτείς όχι αν σε καταλαβαίνει, αλλά τι σκέφτεται. Είναι μια πρόκληση! Είναι μια πρόκληση να τον πείσεις να φέρει βιβλίο και τετράδιο. Διαφορετική πρόκληση. Δεν υπάρχει κάτι που μπορεί να συγκριθεί με τα σχολεία που έχετε περάσει ούτε θα περάσετε.

- Μάλιστα

- Αυτά

Βαλέεβα Νεφέλη Γ1

+ Γκάτσος Άγγελος Γ1

Κάποιοι καθηγητές είναι περαστικοί από το Σχολείο μας κ την άλλη χρονιά βρίσκονται σε άλλο Σχολείο παρά ταύτα αφήνουν το στίγμα τους στα παιδιά και στους συναδέλφους τους , έτσι αξίζει να τους φιλοξενούμε στην εφημερίδα μας κ να τους αποχαιρετούμε όπως τους αξίζει. Μακάρι να τους είχαμε για περισσότερο...

Κα Φάββα Παρασκευή, μια πρωτότυπη καθηγήτρια!!

Οκτώβριος 2018-Ιούνιος 2019

Είχα τη χαρά να «συναντήσω» το 14ο Γυμνάσιο Καλλιθέας... Στην αρχή προσπαθήσαμε να γνωριστούμε για να μπορούμε να εκφραζόμαστε με εμπιστοσύνη... δηλ. με γνήσιο ενδιαφέρον και ελεύθερη σκέψη και συναίσθημα... να ξεδιπλώσουμε τη δυναμική μας.

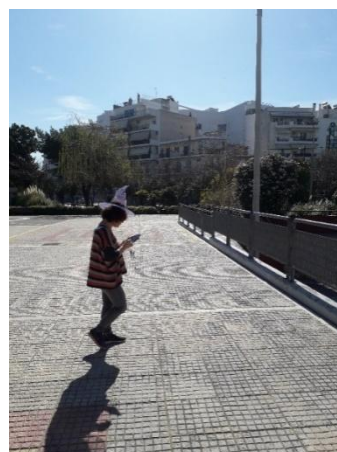
Δουλέψαμε ΟΛΟΙ , πραγματικά ΟΛΟΙ. Εργαλεία μας το κέφι, η αναζήτηση, οι εμπειρίες μας... Διαλέξαμε κάποιες φορές να βγάλουμε το μάθημα έξω από την τάξη, αν και το προαύλιό μας δεν είναι πολύ κατάλληλο. Όπου υπάρχει σκιά ο χώρος δε είναι καθαρός ... από τους τετράποδους φίλους μας. Στο γήπεδο πάλι η ζέστη είναι κουραστική. Παρ' όλ' αυτά οι κύκλοι μας και η δυνατότητα να κινούμαστε βιωματικά κυλά ευχάριστα.

Θεωρώ ότι στη χώρα μας λείπει η εμπιστοσύνη ότι η μάθηση είναι πέρα από την αίθουσα και το σύγγραμμα...

Στο σύνολο πιστεύω ότι υπάρχουν περιθώρια για ιδέες και πάλι ιδέες...

Η κα Φάββα Παρασκευή είναι Θεολόγος με ειδικότητα στη ψυχολογία από το τμήμα ΦΠΨ (Φιλοσοφίας, Παιδαγωγικής και Ψυχολογίας). Με μεταπτυχιακά το ένα στην Συμβουλευτική και τον Επαγγελματικό Προσανατολισμό και το άλλο στην Ειδική Αγωγή.

Και επειδή η κα Φάββα πήρε μετάθεση δεν θα έρθει πάλι στο Σχολείο μας, γι' αυτό της ευχόμαστε Καλή Τύχη στο καινούργιο Σχολείο της και να ξέρει πως **ΘΑ ΤΗ ΘΥΜΟΜΑΣΤΕ ΠΑΝΤΑ!**

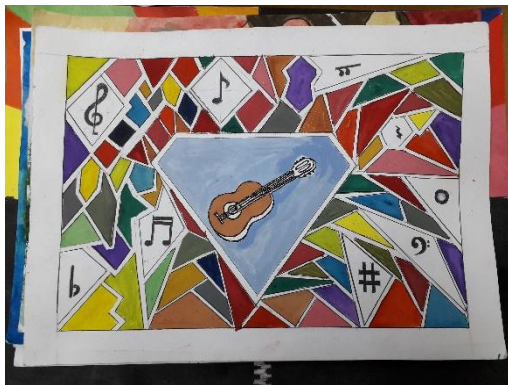
ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

Γ ΒΡΑΒΕΙΟ ΑΦΙΣΑΣ

ΜΙΛΑΝΙΑ ΣΕΝΟΥΝΤΑ Γ3

ΔΗΜΟΥ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ!!

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΕΡΓΟ
ΤΗΣ ΜΙΛΑΝΙΑ

ΤΟ ΛΟΓΟΤΥΠΟ ΤΗΣ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ:

«Νότες και
χρώματα στην
πόλη!!»

Ε ΒΡΑΒΕΙΟ ΛΟΓΟΤΥΠΟΥ ΑΦΙΣΑΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΚΑΡΑΤΖΑ Α2

Επιμέλεια: ΚΑΖΗΡΑ ΚΑΤΕΡΙΝΑ

**ΞΕΧΩΡΙΣΕ Η ΧΟΡΩΔΙΑ ΜΑΣ ΥΠΟ
ΤΗ Δ/ΝΣΗ ΤΗΣ κας ΡΟΥΛΑΣ
ΒΑΝΔΩΡΟΥ**

**ΚΑΙ
ΤΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΜΑΣ
με Σκηνοθέτη τη ΘΕΑΤΡΟΛΟΓΟ
κα ΒΙΚΥ ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ**

**Τα καπέλα της παράστασης
κατασκεύασε η κα Πετρούλια.**

**Τα περισσότερα παιδιά ήταν της Α
και της Β τάξης.**

**Σε 2 μονόπρακτα του Άντον
Τσέχωφ από τις « Σκηνές από ένα
γάμο!!»**

ΕΠΙΣΗΣ

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΦΥΣΙΚΗΣ «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ» 2018

Γ' Γυμνασίου

Μιχαηλίδου Μαρίνα (3^ο ΒΡΑΒΕΙΟ)

Μεγάλου Βασιλική (3^ο ΒΡΑΒΕΙΟ)

Μπάκου Παναγιώτα (ΕΥΦΗΜΟΣ
ΜΝΕΙΑ)

Λάμπρου Λητώ

(ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ)

Β' Γυμνασίου

Ζορμπάς Θωμάς

(ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ)

Α' Γυμνασίου

Μπούζα Νεφέλη – Κων/να
(ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ)

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΠΑΡΕΛΑΒΑΝ
ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΑ ΣΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗ ΤΟΥ
ΜΑΘΗΤΙΚΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΟ ΟΠΟΙΟ
ΤΑ ΤΙΜΗΣΕ ΟΠΩΣ Κ ΤΟΝ
ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΤΟΥΣ ΓΙΑ ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ
ΠΟΥ ΕΔΩΣΑΝ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΦΥΣΙΚΗΣ «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ» 2019

ΠΡΩΤΕΥΣΑΝΤΕΣ

Α ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

3^ο ΒΡΑΒΕΙΟ: Θανάσης Δημήτριος

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Ζησόπουλος
Νικόλαος

ΠΡΩΤΕΥΣΑΝΤΕΣ

Β ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

3^ο ΒΡΑΒΕΙΟ: Καζνέσης
Παναγιώτης

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Ζώνιου Ελένη

ΠΡΩΤΕΥΣΑΝΤΕΣ

Γ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

3^ο ΒΡΑΒΕΙΟ: Αποστόλου
Ευάγγελος

3^ο ΒΡΑΒΕΙΟ: Σιμιτζής Δημήτριος

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ:
Κακλαμανάκης Παναγιώτης,
Καρλέτσος Κωνσταντίνος.

>>>

>

Στο χορευτικό του δήμου Καλλιθέας συμμετείχαν οι μαθητές μας: Μπολτσής Δημήτρης και Καρλέτσος Κων/νος

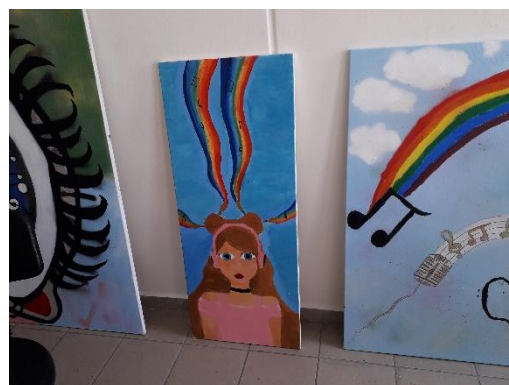

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΠΟΥ ΔΟΥΛΕΨΑΝ ΣΤΟ YOUTH FESTIVAL >>>>

Ασημακοπούλου Κων/να Αμπντέλ
Ναρντίν Σενούντα Μιλάνια (ΓΤΑΞΗ)
Μπούζα Νεφέλη Κατζηλιέρη
Σοφία Καλογήρου Δάφνη Κωστάκη
Ελισσάβετ Κουλούρη
Μαριτίνα Γκιώνι
Μαίρη Παυλάκης Γιώργος Δημητρίου
Ελεωνόρα (ΒΤΑΞΗ) Αντωνίου
Θεοφάνης Καλτσά
Ελένη Γκούμα Χριστιάννα Παπαδοπούλου
Βαρβάρα Ζαχαρώδη Ξανθή Σενούντα
Εμμανουέλα Σαμπάτζε Σοφία Αγγελοπούλου
Βάσια Αγγελοπούλου Ελένη Τεκάκη
Δανάη Παπαδάτου Σοφία

Παπαγιάννη Άννα Καζαντζίδη Γεωργία
Ζησόπουλος Νίκος Λουμπαρδιά Κατερίνα (ΑΤΑΞΗ)

Από τα ομαδικά έργα των παιδιών του 14^{ου} Γυμνασίου, που έγιναν κατά τη διάρκεια του YOUTH FESTIVAL

ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΕΛΟΣ!

ANTON ΤΣΕΧΩΦ

από τον Χαμπάκη Λεωνίδα Β3

Ένας από τους μεγαλύτερους διηγηματογράφους της παγκόσμιας λογοτεχνίας, ο Ρώσος **Άντον Πάβλοβιτς Τσέχωφ**, γεννήθηκε το 1860 στο Ταϊγάνι της Αζοφικής. Ήταν το τρίτο από τα έξι παιδιά της οικογένειάς του. Ο παππούς του ήταν δουλοπάροικος που είχε εξαγοράσει την ελευθερία του και ο πατέρας του δούλευε ως λογιστής, ενώ παράλληλα διατηρούσε τυροκομείο. Ο πατέρας του ήταν άτομο τυραννικό, αλκοολικό και θρησκόληπτο. Είχε, όμως, για τον Άντον πολλά όνειρα και τη φιλοδοξία να γίνει πολύ πλούσιος. Την εποχή εκείνη, οι Έλληνες της περιοχής ήταν μεγάλοι έμποροι και ο πολυτελής τρόπος ζωής τους είχε θαμπώσει τον απλό μουζικό. Αυτός ήταν και ο λόγος που αποφάσισε να διδαχθεί ο γιός του Ελληνικά. Τις πρώτες του γνώσεις τις έλαβε στην προπαρασκευαστική τάξη του ενοριακού Ελληνικού σχολείου του Ταγκανρόγκ, της θάλασσας του Αζόφ και συνέχισε τη φοίτησή του στο κλασικό Γυμνάσιο της πόλης.

Ήδη, από την ΣΤ΄ τάξη του Γυμνασίου, για να βγάλει το ψωμί του, αναγκάστηκε να παραδίδει μαθήματα κατ' οίκον, ενώ έγραφε χιουμοριστικές σκηνές, αφηγήσεις και μονόπρακτα. Το 1879 ο Τσέχωφ ξεκινάει τις σπουδές του στην ιατρική σχολή του Πανεπιστημίου της Μόσχας, απ' όπου αποφοίτησε το 1884. Κατά τη διάρκεια των σπουδών του, δημοσίευσε τα πρώτα του ευθυμογραφήματα. Δημοσίευσε με το ψευδώνυμο **«Αντόσια Τσεχοντέ»** στα περιοδικά **Ξυπνητήρι, Θεατής, Μόσχα, Φως και σκιά, Θραύσματα κ.ά.**, τα οποία επειδή αγαπήθηκαν πολύ από το κοινό, του απέφεραν κάποια χρήματα. Τη χρονιά της αποφοίτησής του, το 1884, κυκλοφόρησε το πρώτο του βιβλίο διηγημάτων, **Τα παραμύθια της Μελπομένης** και την επόμενη χρονιά **οι Φανταχτερές Ιστορίες**. Οι ασχολίες του αυτές απορρόφησαν το ενδιαφέρον του σε τέτοιο βαθμό, που στάθηκαν εμπόδιο στην ολοκλήρωση της ιατρικής διατριβής του, την οποία έγραφε κατά τα έτη 1884-5. Η πρώτη του ποιητική συλλογή εκδόθηκε το 1886.

Αυτό που έκανε ο Τσέχωφ προσωρινά, προκειμένου να βιοποριστεί, αποδείχθηκε ότι ήταν ο προορισμός του. **Αν και η συγγραφή τον κέρδισε, παρ' όλα αυτά, άσκησε λίγο το επάγγελμα του ιατρού.** Με την ιδιότητά του αυτή και με τη βοήθεια των γνώσεών του ανακούφιζε τον συνάνθρωπό του και παρείχε τις υπηρεσίες του δωρεάν στους άπορους και ανήμπορους. **Ως γιατρός, εργάστηκε για την καταπολέμηση της χολέρας και μελέτησε τις άθλιες συνθήκες διαβίωσης των κατάδικων στη νήσο Σαχαλίνη.** Σε μία επιστολή του ο Τσέχωφ γράφει: **"Η ιατρική είναι η νόμιμη γυναίκα μου, η λογοτεχνία η ερωμένη μου. Όταν με κουράζει η μια, περνάω τη νύχτα μου με την άλλη..."**

Το πρώτο του μονόπρακτο, με τίτλο **Κύκνιο Άσμα**, το γράφει το 1886. Το έργο του **Ιβάνοφ**, το οποίο ανέβηκε στο Θέατρο Κόρς της Μόσχας, **πήρε**

αντικρουόμενες κριτικές, γεγονός που επέδρασε αρνητικά στην αυτοπεποίθησή του. Παρ' όλα αυτά, το 1888 του απονεμήθηκε **το Βραβείο Πούσκιν**. Το 1896 ανέβηκε στο θέατρο Αλεξαντρίνσκι **Ο Γλάρος**, χωρίς όμως μεγάλη επιτυχία. Την επόμενη χρονιά, παρουσιάστηκε στη Ρώσικη επαρχία **Ο Θεός Βάνιας**. **Ο Βυσσινόκηπος** ανέβηκε από το Θέατρο Τέχνης το 1904, λίγο πριν τον θάνατό του.

Η συνεργασία του Τσέχωφ με τον **Στανισλάφσκι** και **το Θέατρο Τέχνης** καθόρισε τη δραματουργία του. Από το Θέατρο Τέχνης παρουσιάστηκε στο κοινό της Μόσχας το έργο **Οι Τρεις Αδελφές** το 1901. Ήδη, από την προηγούμενη χρονιά, ο Τσέχωφ είχε γίνει μέλος της Ρώσικης Ακαδημίας, από την οποία παραιτείται δύο χρόνια αργότερα, σε ένδειξη διαμαρτυρίας όταν δεν έγινε δεκτός, ως μέλος της, ο προλετάριος Μαξίμ Γκόρκι.

Αν και μερίδα προοδευτικών κριτικών θεωρούσε ότι ο Τσέχωφ ήταν παρακμιακός και κοινωνικά αδιάφορος, εντούτοις, εκείνος συμπονούσε βαθιά τους αδύναμους και πίστευε ότι ο άνθρωπος έπρεπε να έχει πίστη και να ελπίζει ότι θα αλλάξει το αύριο, αποτινάζοντας από πάνω του τον εγωισμό και τη σκληρότητα. Οι αλλαγές για ένα καλύτερο αύριο πρέπει να βασίζονται στη γνώση, την επιστήμη και την εργασία. **Το 1896, χτίζει ένα σχολείο στο Ταλέζ με χρήματα που συγκέντρωσε από εράνους, φιλανθρωπίες και παραστάσεις.**

Στη χώρα μας, ο Άντον Τσέχωφ είναι περισσότερο γνωστός για τα θεατρικά έργα του, παρά για τα διηγήματά του. Το έργο του τον ανέδειξε ως μία από τις σημαντικότερες μορφές της παγκόσμιας δραματουργίας και άσκησε επίδραση τη θεατρική λογοτεχνία του 20ου αιώνα. Ο Τσέχωφ στο έργο του αποτύπωσε τη διαρκή φθορά της καθημερινής ζωής. Οι ήρωές του ανήκουν, συχνά, στην

άνωτερη τάξη και η ζωή τους κινείται στη στάσιμη ατμόσφαιρα της ρώσικης επαρχίας. Σε αντίθεση με τα κλασικά έργα, όπου **"εξαιρετικοί ήρωες παρουσιάζονται σε εξαιρετικές περιστάσεις της ζωής τους"**, οι ήρωες του Τσέχωφ έχουν μέσα τους κρυμμένο αππραματοποίητο πόθο, κάτι που τους θλίβει και τους κατατρώει. Οι χαρακτήρες του είναι ταπεινοί και ασήμαντοι και δεν έχουν τη δύναμη να ξεπεράσουν τις αδυναμίες τους. **Εξασκούνται στην αυτολύπηση, πενθούν τη ζωή τους με απελπισία αλλά και ανημποριά, επιδιώκουν να ερωτευτούν και να βιώσουν την ευτυχία.** Ο άνθρωπος στα έργα του Τσέχωφ αδυνατεί να ξεφύγει από την ανιαρή καθημερινότητά του. **Η τραγωδία δεν έρχεται με τη σύγκρουση, αλλά με τη φθορά.** Οι δραματικές στιγμές τονίζουν τις κωμικές όψεις της ζωής και μέσα από τα τραγικά συμβάντα τονίζεται η φαιδρότητα και η γελοιοότητα. Το 1897, στον **Θείο Βάνια** γράφει για δύο χαρισματικούς ανθρώπους που εξαφανίζονται μέσα στη μετριότητα του περιβάλλοντός τους : **"Αγαπώ τη ζωή, αλλά τη ζωή της ρώσικης επαρχίας, αυτή τη χαμόσυρτη, μίζερη, ταπεινή ζωή τη μισώ και την περιφρονώ μ' όλη μου τη δύναμη"**.

Ο Τσέχωφ, όμως, πιστεύει στην ικανότητα του ανθρώπου να αλλάξει το πεπρωμένο του. Σε μία δεδομένη στιγμή οι άνθρωποι μπορεί να είναι αδύναμοι και -όπως λέει στις **Τρεις Αδελφές**- **«η ψυχή τους να μοιάζει μ' ένα θαυμάσιο πιάνο, που το κλειδί του έχει χαθεί»**. Πιστεύει, όμως και σε ένα αλλιώτικο αύριο, σε ένα μέλλον που επιβάλλεται να αλλάξει προς το καλύτερο. Στο έργο του διακρίνεται μία συμπονετική ειρωνεία και μία σατιρική διάθεση.

Ο Τσέχωφ, ανά διαστήματα, ταξίδεψε στην Ευρώπη. **Το 1896, όμως, αρρώστησε με φυματίωση.** Τελικά, το 1897 αναγκάζεται για λόγους υγείας να πάει στη Νότια Γαλλία. **Σε ηλικία 44 χρόνων, τον Ιούλιο του 1904, ο**

Τσέχωφ αφήνει την τελευταία του πνοή στη Γερμανία, στη λουτρόπολη Μπάντεβαϊλερ. Δίπλα του βρισκόταν η σύζυγός του και πρωταγωνίστρια των έργων του, **Όλγα Κνίπερ**. Η σατιρική διάθεση και το χιούμορ που πάντα τον συντρόφευε στη ζωή του θα τον συνοδέψει και μετά θάνατον. Η σωρός του μεταφέρεται στη Ρωσία μέσα σε ένα βαγόνι με στρείδια. Οι παριστάμενοι με συνοδεία μπάντας ακολουθούν έναν άλλο νεκρό. **Ο Άντον Τσέχωφ θάφτηκε στο κοιμητήριο Νοβοντέβισι, κάτω από τα κλαριά μιας κερασιάς.**

Το έργο του Τσέχωφ είναι, πράγματι, σημαντικό και επέδρασε στη διηγηματογραφία του 20ου αιώνα. Ιδιαίτερη μνεία, όμως, πρέπει γίνεται στα γνωστότερα θεατρικά έργα του : **Ο Γλάρος, Ο Θεός Βάνιας, Οι Τρεις Αδελφές και ο Βυσσινόκηπος.**

Βιβλιογραφία

<https://www.fractalart.gr/anton-chekhov/> (15/5/2019)

http://www.biblionet.gr/author/747/Chekhov,_Anton_Pavlovich,_1860-1904 (15.05.2019)

<https://www.politeianet.gr/books/9789606624032-gorky-maxim-printa-maxim-gkorki-anton-tsechhof-allilografia-201003> (15.05.2019)

<https://mir.gr/pe/item/475-otan-o-tsexof-eroteytike-pragmatika> (15.5.2019)

Ψυχολογία

Η επάνοδος

Κάποτε όχι πολλά χρόνια πριν υπήρχε μια οικογένεια. Σε αυτή την οικογένεια υπήρχαν τρία άτομα(μαμά , μπαμπάς και κόρη).

Η δεκατετράχρονη κόρη όταν πήγαινε στο δημοτικό , ήταν ένα ευγενικό και καλόκαρδο κορίτσι, άριστη μαθήτρια και αγαπητή σε όλους και όλες! Πηγαίνοντας όμως στο Γυμνάσιο κάνοντας άλλες παρέες ο χαρακτήρας της άρχισε να αλλάζει. Έγινε πιο ευέξαπτη, θύμωνε συνεχώς και υπήρχαν κάποιοι καυγάδες ανάμεσα σε αυτή και τους γονείς της.

Οι καημένοι και απογοητευμένοι γονείς κατανοούσαν πως η κόρη τους βρισκόταν στη περίοδο της εφηβείας αλλά το ποτήρι είχε ξεχειλίσει. Βρισκόντουσαν σε απόγνωση...δεν ήξεραν τι να κάνουν και πως μπορούν να βοηθήσουν.

Ένα μήνα αργότερα το πρόβλημα των καυγάδων συνεχιζόταν. Τότε οι γονείς αποφάσισαν να μιλήσουν σε ένα ψυχολόγο. Ακούγοντας λοιπόν κάποιες συμβουλές προσπαθούσαν να πράξουν ανάλογα .

Οι μέρες περνούσαν και δεν υπήρχε καμία εξέλιξη. Η κόρη μέρα με τη μέρα αγρίευε περισσότερο...είχε φτάσει ακόμα στο σημείο να βρίζει τους γονείς πράγμα που δεν χαρακτηρίζει αγαπημένες οικογένειες. Δεν τα πήγαινε δε καλά ούτε στα μαθήματα και οι καθηγητές δεν είχαν να πουν καλά λόγια.

Ειδικά τη μέρα των ελέγχων παρ' ότι οι βαθμοί δεν ήταν οι καλύτεροι αποφάσισαν να την επιβραβεύσουν μήπως και καλύτερεύσει η κατάσταση.

Έτσι της αγόρασαν καινούργια ακουστικά που επιθυμούσε και ένα εισιτήριο για το αγαπημένο της συγκρότημα. Τότε αυτή τους είπε ένα ξερό ok και πήγε στην αγαπημένη της παρέα. Τότε οι γονείς αποφάσισαν με τη συμβουλή του ψυχολόγου να γνωρίσουν από κοντά τα παιδιά της παρέας της.

Έμειναν άφωνοι βλέποντας την ομάδα της παρέας της κόρης τους και προσπάθησαν να κάνουν ένα διάλογο μαζί της. Μιάμιση ώρα αργότερα όταν

η κόρη τους γύρισε στο σπίτι οι γονείς την περίμεναν ανυπόμονα.

Τότε η επιθυμία έγινε πραγματικότητα! Κάθισαν όλοι στο τραπέζι και άρχισαν να της μιλούν προσπαθώντας για το καλύτερο. Η κόρη τότε έβαλε τα κλάματα γιατί συμφώνησε με όλα όσα της είπαν οι γονείς της και κατάλαβε πόσο τους είχε πικράνει. Όταν οι γονείς της τη ρώτησαν για πιο λόγο είχε αλλάξει χαρακτήρα εκείνη απάντησε:

_Φοβόμουν πολύ γιατί με ανάγκασαν να μπω στην ομάδα τους που ήθελαν να μεγαλώσει.

Με απείλησαν πως αν δεν έμπαينا στην ομάδα τους θα σας έκαναν κακό, πράγμα που δεν ήθελα, όμως σιγά - σιγά άρχισα να δένομαι μαζί τους γιατί σαν διπρόσωποι που είναι με εκμεταλλεύτηκαν όπως κάνουν με όλους, γι' αυτό σας απέφευγα. Θέλω όμως να ξέρετε πως σας αγαπάω πάρα πολύ!

Έπειτα και οι τρεις αποφάσισαν να κάνουν μια νέα αρχή και η κόρη να απομακρυνθεί από την παρέα αυτή. Οι μήνες έχουν περάσει και η δεκαπεντάχρονη(πλέον) ολοένα και καλύτερεύει. Οι καθηγητές έχουν μείνει έκπληκτοι. Τώρα και οι τρεις πλέον σε πελάγη ευτυχίας γιατί η κόρη τους απέκτησε ξανά τη χρυσή της καρδιά.

Τέλος καλό όλα καλά...

Άννα Μαρία Μαριδάκη Α1

Προτείνω ταινία 1: Η Ζωή του Βίνσεντ Βαν Γκογκ Στην Πύλη της Αιωνιότητας.

Ο μεγάλος ζωγράφος
ζωντανεύει μέσα από τη νέα
ταινία του Τζούλιαν Σνάμπελ με
τον ηθοποιό Γουίλεμ Νταφός .

Ο καταξιωμένος σκηνοθέτης Τζούλιαν Σνάμπελ, υποψήφιος για Όσκαρ για την ταινία «Το Σκάφανδρο και η Πεταλούδα», μεταφέρει στη μεγάλη οθόνη τη ζωή και το έργο του Βίνσεντ Βαν Γκογκ σε μια αριστουργηματική βιογραφία για τον ρόλο του δημιουργού και τη ζωγραφική τέχνη.

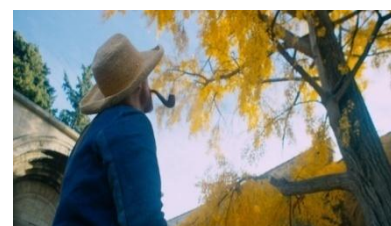
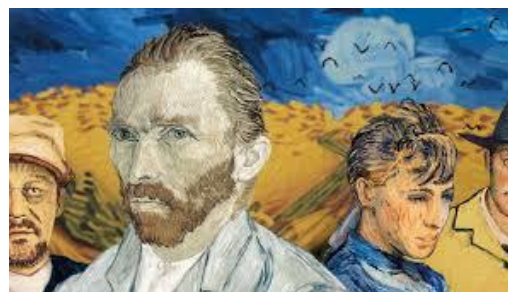
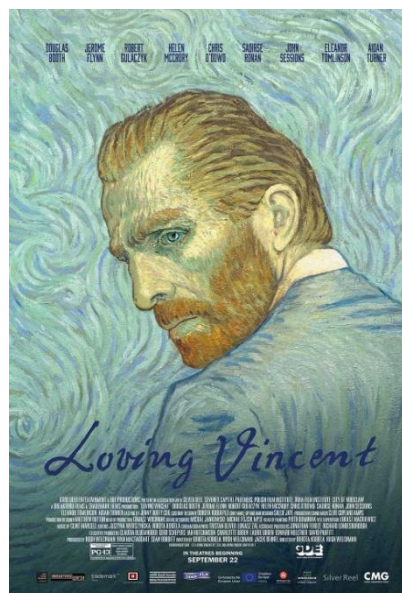
Λίγα λόγια για την ταινία

Η ταινία σκιαγραφεί τα χρόνια που ο κορυφαίος Ολλανδός ιμπρεσιονιστής Βίνσεντ Βαν Γκογκ έζησε στην Αρλ της Γαλλίας, τότε που μαγεμένος από το γαλλικό τοπίο και φως δημιούργησε μερικά από τα πιο εμβληματικά έργα του, όπως η «Έναστρη Νύχτα», το «Υπνοδωμάτιο στην Αρλ» και η σειρά «Ηλιοτρόπια», μεταξύ εκατοντάδων άλλων. Στην ταινία πρωταγωνιστεί ο Γουίλεμ Νταφός, σε έναν ρόλο που του απέφερε το Βραβείο Ερμηνείας στο 75ο Διεθνές Φεστιβάλ

Κινηματογράφου Βενετίας αλλά και υποψηφιότητα για Χρυσή Σφαίρα Α' Ανδρικού Ρόλου σε Δράμα.

Το σενάριο

Η ιδέα της ταινίας γεννήθηκε μέσα σε ένα μουσείο. Ο σκηνοθέτης και ζωγράφος Τζούλιαν Σνάμπελ μαζί με τον ηθοποιό, συγγραφέα και βραβευμένο με τιμητικό Όσκαρ για τη δουλειά του ως σεναριογράφος Ζαν Κλοντ Καριέρ («Η Κρυφή Γοητεία της Μπουρζουαζίας», «Η Ωραία της Ημέρας») επισκέφθηκαν το Musée d'Orsay στο Παρίσι για να δουν την έκθεση "Van Gogh/Artaud: The Man Suicided by Society".

Χρώματα, τεχνικές και κάμερες

«Κοιτώντας τους πίνακες του Βαν Γκογκ παρατηρείς ότι είναι ένας άνθρωπος μακριά από την κοινωνία αλλά μέσα στη φύση. Για να δούμε όσα έβλεπε, έπρεπε να ακολουθήσουμε τα μονοπάτια του. Η ησυχία είναι εξίσου σημαντική με τον διάλογο, τα τοπία εξίσου σημαντικά με τα πορträιτα. Είναι κυρίως πρωτοπρόσωπη αφήγηση και ελπίζω ότι θα έχετε την ευκαιρία να ζήσετε για λίγο μέσα του», λέει η **Λουίζ Κούγκελμπεργκ**, συν-σεναριογράφος και μοντέρ, της οποίας ο ρόλος ήταν εξαιρετικά σημαντικός στην παραγωγή της ταινίας.

Αν και έχουν γίνει πολλές ταινίες, τηλεταινίες, ντοκιμαντέρ και σειρές για τον Βαν Γκογκ, **καμία δεν μπόρεσε να αγγίξει την εικαστική πλευρά του Σνάμπελ**. Για τον ίδιο ήταν σημαντικό η ταινία να περιστρέφεται γύρω από την πράξη της ζωγραφικής και τις αληθινές σκέψεις και σχέσεις ενός ζωγράφου. Αναπόφευκτα η ιστορία

μας συμπεριλαμβάνει έναν ακόμα σπουδαίο ζωγράφο, τον Πολ Γκωγκέν, ο οποίος συνάντησε τον Βαν Γκογκ στην Αρλ. Πολλά έχουν ειπωθεί για τη σχέση των δύο αντρών αλλά αυτό που ιντρίγκραρε περισσότερο τους Σνάμπελ, Καριέρ και Κούγκελμπεργκ ήταν **ο τρόπος που τους διαμόρφωσε ως ζωγράφους**, οι συζητήσεις που μπορεί να είχαν μεταξύ τους για τεχνικές και φιλοσοφία που κανείς δεν άκουσε ποτέ.

Στον ρόλο του Βαν Γκογκ είναι ο **τρεις φορές υποψήφιος** για Όσκαρ, Γουίλεμ Νταφόε (“The Florida Project”, «Ο Τελευταίος Πειρασμός»). «Γνωρίζω τον Τζούλιαν χρόνια και όταν έμαθα ότι θα έκανε μια ταινία για τον Βαν Γκογκ ήθελα τον ρόλο. Διάβασα πολλά για τον ίδιο και συνειδητοποίησα ότι, ενώ όλοι νομίζουμε ότι τον ξέρουμε, στην ουσία δεν γνωρίζουμε τίποτα. Με γοήτευσε φοβερά», αναφέρει ο Νταφόε και συνεχίζει: «**Η μεγαλύτερη πρόκληση για εμένα ήταν να μάθω να ζωγραφίζω**. Ξεκινήσαμε με τα απλά, τα υλικά και τον τρόπο που έπρεπε να κρατάω τα πινέλα. Σιγά σιγά ο Τζούλιαν μου ζήτησε να ζωγραφίσω μόνος μου. Δεν λέω ότι έγινα ζωγράφος αλλά **ένιωσα ελεύθερος μέσα από αυτή τη διαδικασία**».

Όταν ο **Όσκαρ Αϊζακ** (“Inside Llewyn Davis”, “Star Wars: Οι Τελευταίοι Jedi”) έφτασε στο set για να υποδυθεί τον Γκωγκέν, η δυναμική άλλαξε ακριβώς όπως έγινε και στην πραγματικότητα. «Μέχρι να εμφανιστώ ο Τζούλιαν ήταν πιο χαλαρός, περιπλανιόταν με τον Γουίλεμ στη φύση και ζωγράφιζαν καθώς γύριζαν την ταινία. Ξαφνικά όταν έφτασα ξεκίνησαν οι σκηνές που είχαν διάλογο. Ένιωσα ότι η παρουσία του Πωλ θα ήταν έτσι ακριβώς», σχολιάζει ο Αϊζακ. «Ο χρόνος που πέρασαν οι δυο τους στην Αρλ έχει πάρει μυθικές

διαστάσεις. Η αγαπημένη μου σκηνή είναι όταν οι δυο τους είναι **καθισμένοι δίπλα δίπλα και ζωγραφίζουν**. Ο Βαν Γκογκ ζωγραφίζει αυτό που κοιτάει με τον δικό του τρόπο και ο Γκωγκέν επινοεί κάτι καινούριο», συμπληρώνει ο βραβευμένος με Χρυσή Σφαίρα ηθοποιός. Για τις ανάγκες τις ταινίες ετοιμάστηκαν πάνω από 130 πίνακες.

Η μίνιμαλ αισθητική του διευθυντή φωτογραφίας **Μπενουά Ντελόμ** («Η Θεωρία των Πάντων») ταίριαξε απόλυτα στην αισθητική του Σνάμπελ. Ο Ντελόμ άντλησε έμπνευση από τα γράμματα του Βαν Γκογκ:

«Έμπνεύστηκα από τις σκέψεις του για τη ζωγραφική και την ευθύνη που θεωρεί ότι έχουν οι καλλιτέχνες για τον κόσμο. Πέρασα τρεις μέρες σε ένα λιβάδι με στάχια γιατί θέλαμε τη σκιά του Βαν Γκογκ σε κάποιες σκηνές προς το τέλος της ταινίας.

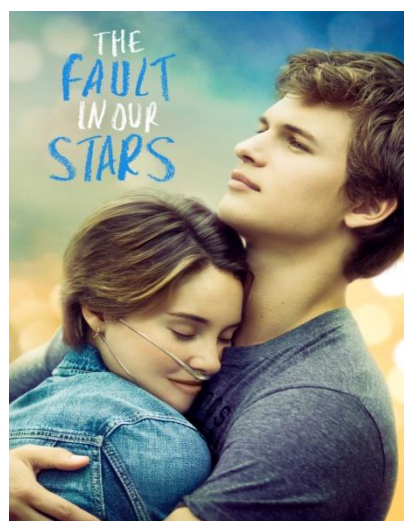
Ντύθηκα με τα ρούχα και το καπέλο του και περιπλανιόμουν στα χωράφια. Ένα μεγάλο μέρος της ταινίας έχει γυριστεί **με την κάμερα στο χέρι**. Ήθελα να μπορώ να τρέξω μαζί με τον Γουίλεμ, να μπορεί η κάμερα να είναι στο έδαφος και ξαφνικά να σηκώνεται στον ουρανό», σχολιάζει ο ίδιος.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΚΑΡΑΤΖΑ Α2

Προτείνω ταινία 2:

Μάχη Ράντου Γ3

The fault in our stars:

Πρόκειται για μία **ταινία** αρκετά **εφηβική** με πρωταγωνιστές δύο νεαρά παιδιά που έχουν σκοπό να προβάλουν την αγάπη, μέσα από την καθημερινότητά τους και την αντιμετώπισή τους από τα άτομα του περιγύρου τους.

Μία κινηματογραφική ταινία παραγωγής του **2014**, **ρομαντική κωμωδία-δράμα**, που έχει λάβει πολλές θετικές κριτικές και έχει βραβευτεί με **9 βραβεία** για την ερμηνεία αλλά και το σενάριο της. Τον πρωταγωνιστικό ρόλο έχουν οι **Shailene Woodley** και **Ansel Elgort**, που υποδύονται δύο καρκινοπαθείς έφηβους.

Ο Ansel Elgort

Λίγα λόγια για την πλοκή της ιστορίας:

Η **Hazel Grace Lancaster** και ο **Augustus Waters** είναι δύο έφηβοι που θα γνωριστούν σε μία ομάδα υποστήριξης καρκινοπαθών και σιγά σιγά αρχίζουν να γνωρίζονται. Κάποια στιγμή η **Hazel** αποφασίζει να ταξιδέψει στο Άμστερνταμ προκειμένου να γνωρίσει έναν “μυστηριώδη” συγγραφέα βιβλίου που διάβασε.

H Shailene Woodley

Η μητέρα της δεν της επιτρέπει να πραγματοποιήσει το συγκεκριμένο ταξίδι λόγω της απομάκρυνσής της αλλά και λόγω οικονομικής ανεπάρκειας. Οι μέρες περνούν όταν μία μέρα η **Hazel** μεταφέρεται σε μονάδα εντατικής θεραπείας αφού πάσχει από καρκίνο. Εκεί οι γιατροί της επιτρέπουν να ταξιδέψει μιας και σε λίγο καιρό θα ήταν ανίκανη να κάνει το οτιδήποτε. Έτσι οι δύο έφηβοι ετοιμάζονται και φεύγουν για το Άμστερνταμ όπου ο **Augustus** ομολογεί την αγάπη του για την **Hazel**.

Στο μεταξύ επισκέπτονται τον περίφημο “μυστηριώδη” συγγραφέα, ο οποίος τους παρουσιάζεται με έναν αλλοπρόσαλλο τρόπο που δεν περίμεναν.

Η βοηθός του, τους ζητά συγγνώμη εκ μέρους του για την απρεπή συμπεριφορά του και τους προτείνει να επισκεφτούν το σπίτι της **Αννας Φράνκ**. Τα παιδιά περνούν ένα υπέροχο τριήμερο αναπτύσσοντας μία ερωτική σχέση μεταξύ τους. Όμως η κατάσταση του **Augustus** επιδεινώνεται και λίγες ημέρες αργότερα πεθαίνει ξαφνικά. Στην κηδεία του, η **Hazel** συναντά τον συγγραφέα ο οποίος θα της λύσει όλες της απορίες της σχετικά με το βιβλίο του...**ΚΡΙΤΙΚΗ** Τα εφηβικά και ρομαντικά μυθιστορήματα βρίσκονται σε έξαρση το τελευταίο διάστημα, με το Twilight να κάνει την δυναμική αρχή και τα υπόλοιπα να ακολουθούν. Εκεί που περιμένεις ακόμα ένα γλυκανάλατο παραμυθάκι, το Fault In Our Stars έρχεται να σε διαψεύσει πανηγυρικά. Εντάξει μπορεί μέχρι ένα σημείο να είναι γλυκανάλατο και σε κάποια άλλα δακρύβρεχτο, αλλά είναι αδύνατον να μην σε συγκινήσει ή να σε αφήσει αμέτοχο η ιστορία των δυο αυτών πισσιρικάδων. Σε μερικές στιγμές, ίσως θα λέγαμε ότι είναι παράδειγμα προς μίμηση για όσους θέλουν να μεταφέρουν ένα βιβλίο στον κινηματογράφο.

Μάχη Ράντου Γ3

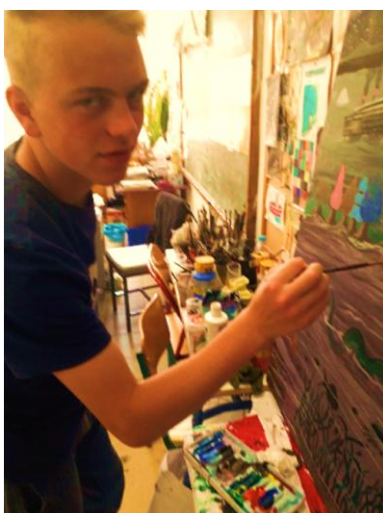

**ΤΟ ΟΜΑΔΙΚΟ ΤΕΛΑΡΟ
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΤΗΣ Γ ΤΑΞΗΣ
ΕΙΧΑΜΕ ΤΗ ΤΥΧΗ ΝΑ ΕΧΟΥΜΕ ΕΝΑ
ΑΚΟΜΑ ΟΜΑΔΙΚΟ ΕΡΓΟ
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΣΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΤΟΥ
ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΑΣ.**

Τίτλος: Νυχτερινό φανταστικό τοπίο.

Ο Τεό δούλεψε πιο πολύ απ' όλους σε αυτό το έργο.

Γ1

**Αλεξοπούλου Βούλα, Αμπντέλ
Ναρντίν, Ασημακοπούλου Κων/να,
Βαλέεβα Νεφέλη, Βενολιά Αγγελική,
Βουρλιώτη Μαρίνα, Γκούμα Δανάη,
Δελήρογλου Ξένια, Εσκιτζιογλου
Βίκτωρ, Ζαχαρία Τεό.**

Γ2

**Ζορμπάς Θωμάς, Ζουρντού Έλενα,
Κακλαμανάκης Παν/της, Κίτσου
Θεοδώρα, Μπαρλά Μαρία,
Μπαλαμπάνης Χρήστος.**

Γ3

**Παπαδοπούλου Ελισσάβετ, Ράντου
Μάχη, Σενούντα Μιλάνια, Σιμιτζής
Δημήτρης, Σκούρας Παν/της,
Τούρλος Χρήστος, Τζιαντζούλη
Μαρίνα, Τσαμκόσογλου Γεώργιος,
Φωκά Αναστασία.**

**ΚΑΙ ΦΕΤΟΣ ΕΙΧΑΜΕ ΤΗ
ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ
ΠΑΙΔΙΩΝ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΑΛΛΗ ΧΡΟΝΙΑ
ΠΡΑΓΜΑ ΠΟΥ ΕΚΑΝΕ ΤΗ
ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΠΙΟ ΔΥΣΚΟΛΗ**

Η ΣΕΛΙΔΑ ΜΕ ΤΑ ΜΠΡΑΒΟ!!!

1. **ΜΠΡΑΒΟ** στα παιδιά που πρωτεύσανε στον Πανελλήνιο Διαγωνισμό Φυσικής 2019 «Αριστοτέλης» που δεν άφησαν να σταματήσει η παράδοση του Σχολείου να συμμετέχει κάθε χρόνο.

2. **ΜΠΡΑΒΟ** στο σύλλογο γονέων και στην κα Σιμιτζή που βοήθησε οικονομικά την τριήμερη της Γ τάξης, που έκανε την αγορά για το Σχολείο ενός καινούργιου προτζέκτορα και την οργάνωση της τελετής αποφοίτησης!!!

3. **ΜΠΡΑΒΟ** στη Σχολική Επιτροπή του Δήμου Καλλιθέας που φρόντισε να βαφτεί το Σχολείο μας και για τον νέο εξοπλισμό ρομποτικής. Επίσης για το κ. Αντρέα Στρατή που σαν επιστάτης φέτος έγινε πολύ αγαπητός από όλους.

4. **ΜΠΡΑΒΟ** στην κ.Σαγανά που οργάνωσε τέλεια για άλλη μια φορά τη Θεματική εβδομάδα!!

5. **ΜΠΡΑΒΟ** στους μαθητές της Γ τάξης που με μεγάλη προθυμία συμμετείχαν σε όλες τις γιορτές!!! Ιδιαίτερα τον Ιλίρι Κέβιν και τον Καρλέτσο Κων/νο που φρόντισαν φέτος τα ηχητικά στην κονσόλα!

6. **ΜΠΡΑΒΟ** στα παιδιά του θεατρικού τμήματος και στη καθηγήτριά τους θεατρολόγο Βίκυ Παπαιωάννου που έδωσαν τον καλύτερο εαυτό τους φέτος!

7. **ΜΠΡΑΒΟ** στα παιδιά που βοήθησαν στο σφράγισμα για τις κόλες των διαγωνισμάτων αλλά και στη τοποθέτηση των θρανίων.

8. **ΜΠΡΑΒΟ** στα παιδιά που δεν έκαναν καμία απουσία όλο το

χρόνο! **A1:** Βάσια Αγγελοπούλου, Ευτυχία Βενετίκ, Δημήτρης Θανάσης **A2:** Κανέτης Μιχάλης, Κωνσταντινίδη Ξένια, **B3:** Στρατής Παπαδούλης, Γ3:Δημήτρης Νάτσο

9. **ΜΠΡΑΒΟ** στην Μιλένια Σενούντα της Γ τάξης για το 3^ο Βραβείο Αφίσας στο Μαθητικό Φεστιβάλ Δήμου Καλλιθέας.

10. **ΜΠΡΑΒΟ** στην Καρατζά Αναστασία της Α τάξης για το 5^ο Βραβείο Λογότυπου Αφίσας.

11. **ΜΠΡΑΒΟ** στο κυλικείο μας για τα νοστιμότατα προϊόντα ,την φροντίδα τους, τον καλό τρόπο, τη καθαριότητα και την άψογη εξυπηρέτησή τους.

14. **ΜΠΡΑΒΟ** στην κ.Καρούση Ευαγγελία και στον κ. Μπακιρτζόγλου Βασίλη καθηγητές της Ειδικής Αγωγής για την πολύ καλή δουλειά που έκαναν.

15. **ΜΠΡΑΒΟ** στα παιδιά της Ζωγραφικής Ομάδας της Γ τάξης που τελείωσαν άλλο ένα υπέροχο έργο για το Σχολείο μας.

16. **ΜΠΡΑΒΟ** στα παιδιά της χορωδίας και στη κ. Βανδώρου που δώσανε το καλύτερο εαυτό τους στις γιορτές.

17. **ΜΠΡΑΒΟ** στη Μαρίνα Μιχαηλίδου , περσινή μας μαθήτριά που πήρε το Γ βραβείο Ζωγραφικής στην Παγκόσμια Μπιενάλε Παιδικής Τέχνης 2018-19 της Ξάνθης.

18. **ΜΠΡΑΒΟ** στις καθηγήτριες Κεμανετζόγλου Κων/να ,Κωσταρέλη Αγγελική, Χατζηπαππά Γεωργία ,Ροδάκη Κατερίνα και Δερλού Κωνσταντία που έδωσαν το καλύτερο εαυτό τους στο Σχολείο.

ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Για τρίτη συνεχόμενη χρονιά διοργάνωσε το Γυμνάσιο μας την Θεματική εβδομάδα, με δραστηριότητες που έχουν να κάνουν με την προσωπική ανάπτυξη των μαθητών /μαθητριών, τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν σε αυτή την περίοδο της ζωής τους και πώς μπορούν να τα επιλύσουν. Τα θέματα που ορίστηκαν από το υπουργείο προς συζήτηση ήταν :

A) Διατροφή και υγεία

B) Πρόληψη εθισμού και εξαρτήσεων

Γ) Έμφυλες ταυτότητες

Δ) Κυκλοφοριακή αγωγή

Ε) Δημοκρατική Συνύπαρξη και Ανθρώπινα Δικαιώματα

Ευχαριστούμε όλους τους φορείς που συμμετείχαν στην οργάνωση της εβδομάδας αυτής. Επίσης να επισημάνουμε ότι το ενδιαφέρον των μαθητών και μαθητριών μας ήταν μεγάλο, αυτό φάνηκε και από τα συγχαρητήρια που λάβαμε από όλους τους φορείς για την ενεργή συμμετοχή των παιδιών.

Ελπίζουμε και ευχόμαστε να βάλουμε ένα ακόμα λιθαράκι στην διαμόρφωση της προσωπικότητάς τους.

Οι φορείς που συμμετείχαν ήταν:

Φορείς και Θέματα

1. Χαμόγελο του παιδιού:

Ενδοσχολική βία και Κακοποίηση – Παραμέληση.

2. ΣΚΟ (Συμβουλευτικό κέντρο Οικογένειας Δήμου Καλλιθέας): Συζητώντας με τους εφήβους.

3. Δίωξη ηλεκτρονικού εγκλήματος: Κίνδυνοι στο Διαδίκτυο.

4. ΙΟΑΣ (Ινστιτούτο οδικής ασφάλειας Π.Μυλωνάς): Κυκλοφοριακή Αγωγή.

5. ΚΜΟΠ (Κέντρο Μέριμνας οικογένειας και παιδιού): Μαθαίνω να ζω χωρίς εκφοβισμό.

6. ΕΔΔΕ(Ένωση διατροφολόγων Διαιτολόγων Ελλάδος): Μεσογειακή διατροφή- junk food , βουλιμία-ανορεξία, αλκαλική διατροφή.

7. ΣΤΑΘΜΟΣ (ΟΚΑΝΑ): Εξαρτήσεις “ Η ουσία της ζωής είναι...”

8. ΚΕΠ Καλλιθέας: Δεν καπνίζω – Ζω / Αλκοολισμός /Διατροφή και υγεία.

9. ΚΕΘΙ (Συμβουλευτικό Κέντρο Αθήνας): Έμφυλες ταυτότητες .

10. ΜΕΥ (Μονάδα εφηβικής Υγείας Αγγαΐα Κυριακού): Διαφυλικές σχέσεις.

11. ΚΕΣΥΠ Καλλιθέας : Δυνατότητες εξέλιξης.

12. Μπενάκειος Βιβλιοθήκη: Λέξεις που χαμογελούν-λέξεις που πληγώνουν.

13. ΑΝΑΣΑ: Διαταραχές πρόσληψης τροφής, βουλιμία - νευρική ανορεξία.

14. Θέατρο στην εκπαίδευση: Κι αν ήσουν εσύ.

15. Τζάνειο Νοσοκομείο κος Χ.Δημητρακόπουλος (Κλινικός ψυχολόγος): Σεξουαλική διαπαιδαγώγηση.

16. ΚΥ (κέντρο υγείας) Κεραμεικού κος Θεοχάρης Μενέλαος (Ψυχίατρος): Τεχνικές χαλάρωσης για την πρόληψη και τον έλεγχο του Στρες.

ΑΠΟΚΡΙΕΣ!!

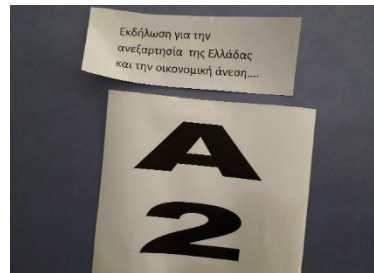
ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΚΗΝΟΘΕΤΟΥΝ ΚΑΙ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΥΝ ΔΡΩΜΕΝΑ ΣΤΙΣ ...ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΤΟΥΣ!

A1 ΑΠΟΝΟΜΗ ΟΣΚΑΡ!!!

A2

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ...

A3

Η ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΜΙΑΣ ΚΗΔΕΙΑΣ

B1

ΜΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΑΒΕΡΝΑ

Γ ΒΡΑΒΕΙΟ!!!!

B2

ΕΝΑΣ ΤΣΙΓΓΑΝΙΚΟΣ ΓΑΜΟΣ

B3

ΤΟ ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΤΟΥ ΧΑΡΥ ΠΟΤΕΡ

Γ2 ΤΟ ΔΙΑΖΥΓΙΟ...

Β ΒΡΑΒΕΙΟ!

Γ1 Η ΓΙΟΥΡΟΒΙΖΙΟΝ!!

Α ΒΡΑΒΕΙΟ!

Γ3 ΤΟ ΞΕΝΥΧΤΑΔΙΚΟ...

Τα δρώμενα σκηνοθέτησαν μόνο τους τα παιδιά και δούλεψαν τα πάντα χωρίς βοήθεια με μόνους θεατές τους καθηγητές τους οι οποίοι έδωσαν και τα βραβεία!

A ΒΡΑΒΕΙΟ!

Παρακολούθηση μιας ταινίας της επιλογής τους αντί για μάθημα!

(GRAND TORINO)

και κεράσματα!

B ΒΡΑΒΕΙΟ!

Κεράσματα!

Γ ΒΡΑΒΕΙΟ!

Κεράσματα!

Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

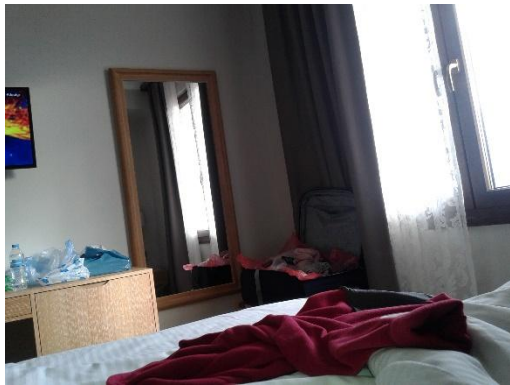
ΣΠΗΛΑΙΟ ΠΕΡΑΜΑΤΟΣ

Η ΤΡΙΗΜΕΡΗ ΤΗΣ Γ ΤΑΞΗΣ

ΘΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ

ΚΑΛΑΜΠΑΚΑ

ΜΕΤΕΩΡΑ

Η κ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ !

ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΒΡΕΛΛΗ

Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

**ΜΙΑ ΗΣΥΧΗ ΕΚΔΡΟΜΗ,
ΠΟΛΙΤΙΣΜΕΝΗ Κ ΧΩΡΙΣ
ΑΠΡΟΟΠΤΑ! Συνόδευσαν ο κ.
Ντίνος, η κ. Αντωνοπούλου κ ο κ.
Κοντολέων.**

ΣΠΗΛΑΙΟ ΠΕΡΑΜΑΤΟΣ

Συνέντευξη του Δημήτρη Σιμιτζή Προέδρου του 15μελούς του Σχολείου μας.

Γεια σου Δημήτρη, πώς σου φαίνεται που αν και δεν ήσουν το μέλος με τις περισσότερες ψήφους, έγινες πρόεδρος του δεκαπενταμελούς;

- Γεια σας! Εντάξει, αυτό ήταν έτσι κι αλλιώς το σύστημα, δηλαδή πρώτα γίνονται οι εκλογές, μπαίνουν αυτοί που είναι να μπουν και οι εκπρόσωποι που έχετε ψηφίσει εσείς, ψηφίζουν τον πρόεδρο. Έτυχε να είμαι εγώ αυτή τη χρονιά, εντάξει δεν αισθάνομαι κάπως, έγινε όπως επρόκειτο να γινόταν.

- Πιστεύεις πως οι καθηγητές άλλαξαν συμπεριφορά απέναντί σου μετά το γεγονός ότι έγινες πρόεδρος;

- Όχι, δεν υπήρξε κάποια αλλαγή από κανέναν καθηγητή... Πείτε μου έναν λόγο για να αλλάξει, τι έχει να κερδίσει από εμένα;

- Οι φίλοι σου άλλαξαν συμπεριφορά π.χ. σου ζητάνε χάρες;

- Οι χάρες που ζητάνε συνήθως είναι να μπουν σε κάποια συνεδρίαση, αν και δεν είναι στο δεκαπενταμελές απλά για να χάσουν μία ώρα μάθημα. Εγώ βέβαια δεν

τους βάζω μέσα... έτσι θα έπρεπε να βάλω όλο το σχολείο.

- Γιατί ήθελες αρχικά να βγεις πρόεδρος του δεκαπενταμελούς;

- Σαν μέλος απλά έβαλα αρχικά και μετά ό,τι έβγαινε. Έβαλα την υποψηφιότητα και τα παιδιά που ήταν μέσα με ψήφισαν, δεν ξέρω, είχαν τους λόγους τους προφανώς.

- Πιστεύεις πως έκανες αρκετά πράγματα για τους μαθητές όλο αυτό το διάστημα και αν ναι, μπορείς να περιγράψεις μερικά από αυτά;

- Ένας πρόεδρος δεκαπενταμελούς δεν έχει πολλές αρμοδιότητες, ας πούμε πήγαμε πολλούς περιπάτους, εκδρομές (που δεν τις ελέγχουμε εμείς) δεν πήγαμε τόσες πολλές φέτος, τουλάχιστον η τρίτη. Εντάξει, έκανα ό,τι θα έκανε ο καθένας, δεν έκανα κάτι διαφορετικό.

- Ποιος είναι ο αγαπημένος σου καθηγητής και γιατί;

- Αγαπημένος καθηγητής δεν υπάρχει, απλά ο καθηγητής που τον συμπαθείς, είναι αυτός που σε σέβεται και κάνει σωστά την δουλειά του. Εγώ δεν έχω κάποιον, υπάρχουν πολλοί, δεν μπορώ να πω. Ούτε κάποιο αγαπημένο μάθημα έχω, αλλά γενικά προτιμώ της θετικής κατεύθυνσης.

- Κάποια παιδιά πιστεύουν πως εξαιτίας της μητέρας σου που είναι πρόεδρος του συλλόγου γονέων και κηδεμόνων έγινες πρόεδρος. Τι έχεις να πεις;

- Εντάξει, δεν μπορώ να καταλάβω τι σχέση έχει αυτό, είναι πρόεδρος γονέων και κηδεμόνων, υπήρχαν κι άλλα παιδιά που οι γονείς τους ήταν πρόεδροι, αλλά δεν είδα τα παιδιά τους να βγαίνουν πρόεδροι... Δεν έχει καμία σχέση με αυτό.

- Πιστεύεις πως έγινες πιο δημοφιλής μετά τη ψήφισή σου, ιδιαίτερα στα κορίτσια;

- Στα κορίτσια ε; Όχι δεν άλλαξε κάτι γιατί, ας πούμε, θα μπορούσε κάποιος να γίνει πιο δημοφιλής αν είχε βγει πρώτος σε ψήφους από τους μαθητές. Εγώ βγήκα πρόεδρος από τα παιδιά που ήταν στο δεκαπενταμελές οπότε δεν άλλαξε κάτι. Δεν νομίζω να υπάρχει κάτι παραπάνω, δεν ξέρω κάτι τουλάχιστον.

- Πώς ήταν η τριήμερη, περάσατε καλά;

- Ναι ήταν πολύ ωραία η τριήμερη, είμασταν πολύ συνεργάσιμοι όλοι, είδαμε πολλά καινούργια πράγματα. Πήγαμε στα Μετέωρα για παράδειγμα, στο Μουσείο Βρέλλη στα Ιωάννινα. Δεθήκαμε και πιο πολύ σαν τρίτη, εντάξει με κάποιους τσακωθήκαμε και πιο πολύ...

- Έχεις να μας πεις τίποτα σχετικά με το τι να προσέχουμε ή τι να μην ξαναγίνει του χρόνου που θα πάμε εμείς τρίτη;

- Να μην υπάρχει γκρίνια, να μην γκρινιάζετε γι' αυτά που γίνονται γιατί έτσι χαλάει όλο το κλίμα. Να προσέχετε τι θα κάνετε στο δωμάτιο και επίσης αν θα μπορούσατε να διαλέξετε τη βραδινή έξοδο ή να ρωτήσετε πολύ τι θα κάνετε, γιατί σε εμάς ήταν πολύ... είμασταν συνέχεια μόνοι μας, ήτανε μια τρύπα το club. Αυτό ήταν το χειρότερο από όλη την εκδρομή αλλά κατά τα άλλα ήτανε πολύ ωραία, αυτό που περιμέναμε πιο πολύ, δηλαδή το club, ήταν το χειρότερο. Δεν περίμενα να είναι κανένα υπέροχο club γιατί ήτανε στα Ιωάννινα απλά περίμενα να έχει και κάποιο άλλο σχολείο, να γνωρίσουμε καινούργια παιδιά, να κάνουμε νέες φιλίες και να μην είμαστε μόνοι μας. Ήταν και οι καθηγητές ...

- Υπάρχουν κάποια παιδιά που δεν ακολουθούν στις εκδρομές, για ποιους λόγους πιστεύεις πως συμβαίνει αυτό και θα κάνατε κάτι το δεκαπενταμελές πάνω σ' αυτό το θέμα;

- Αυτά τα παιδιά εξαρτάται σε τι εκδρομές δεν ακολουθούν. Ας πούμε μπορεί να είναι

κάποια εκδρομή στην οποία πρέπει να πληρώσεις και να έχουν οικονομικό πρόβλημα και αυτό σεβαστό, δεν μπορούμε να κάνουμε κάτι, αλλά όταν έχουμε εκδρομή και έχει την άνεση να παραβρεθεί και να μάθει καινούρια πράγματα δεν είναι και ότι καλύτερο να κάθεται σπίτι. Για αυτό δεν μπορούμε να κάνουμε κάτι, ο καθένας έχει την κρίση του και κάνει ό,τι πιστεύει για τον εαυτό του οπότε χρειάζεται. Θα θέλαμε να κάνουμε κάτι αλλά δεν γίνεται, μόνο να τους μιλήσουμε γιατί δεν έρχονται σε αυτή την εκδρομή και χάνεις κάτι πολύ ωραίο που γίνεται αλλά οι περισσότεροι δεν ακούνε τις γνώμες των άλλων. Αν ήταν οικονομικό το πρόβλημα θα μπορούσαν να μας ζητήσουν βοήθεια και από εμάς και από τον σύλλογο των γονέων για να βοηθήσουμε με όποιον τρόπο μπορούμε.

- Τι θα θυμάσαι με πολύ αγάπη από το γυμνάσιο τώρα που θα πας λύκειο σε λίγους μήνες;

- Στο Γυμνάσιο περάσαμε τρία πολύ ωραία χρόνια, είχαμε πολύ καλούς καθηγητές. Θα θυμάμαι πως έκανα καινούργιες παρέες αν και οι περισσότεροι θα συνεχίσουν να είναι και στο Λύκειο. Ήτανε τρία πολύ ωραία χρόνια, λίγο πιο ξένοιαστα από το Λύκειο γιατί τώρα θα ξεκινήσουν τα διαβάσματα πολύ παραπάνω. Αυτά τα τρία χρόνια πέρασαν πάρα πολύ γρήγορα. Εγώ δεν θυμάμαι πότε πήγαίνα 1η δημοτικού και τώρα πάω 3η γυμνασίου.

- Πώς νιώθεις που σε λίγους μήνες θα φύγεις από το σχολείο και θ' αφήσεις πίσω σου φίλους, καθηγητές και το γεγονός πως ήσουν πρόεδρος του δεκαπενταμελούς;

- Αυτό είναι αναπόφευκτο, εκτός αν θέλω να μείνω στην τάξη. Και φίλους δεν θα αφήσω πίσω γιατί θα κρατήσουμε σίγουρα επαφές μέσω των μέσων κοινωνικής δικτύωσης. Οι περισσότεροι θα είναι στο σχολείο μου, οπότε κανέναν δεν θ' αφήσω

πίσω εκτός από κάποιον που μπορεί να έχουμε τσακωθεί. Τους καθηγητές τους σεβόμαστε πάντα και μπορούμε να τους επισκεφτούμε κάποια στιγμή αφού είναι τόσο κοντά τα σχολεία να πούμε τα νέα μας. Το ότι ήμουν πρόεδρος του δεκαπενταμελούς ήταν μια εμπειρία, προσπάθησα να κάνω ότι καλύτερο μπορούσα και όλα' αυτά τα χρόνια το Γυμνάσιο ήταν μια ευχάριστη εμπειρία. Όλοι οι καθηγητές θα μου λείψουν. Πιο πολύ θα μου λείψουν οι καθηγητές που είχα και τα τρία χρόνια στο Γυμνάσιο. Υπάρχουν βέβαια και κάποιοι καθηγητές που μου κίνησαν το ενδιαφέρον και ήταν μόνο για μια χρονιά αλλά πιο πολύ αυτοί που είμασταν τρία χρόνια μαζί. Περισσότερο θα μου λείψουν οι καθηγητές που πιστεύω ότι με σέβονται και έχουμε μια πιο στενή σχέση εξαιτίας των κοινών ενδιαφερόντων μας ίσως είναι ο κ. Ντίνος και ο κ. Γιούργης.

- Όταν ήσουν Β γυμνασίου περίμενες πως θα έμπαινες στο δεκαπενταμελές και θα γινόσουν και πρόεδρος;

- Και στην Β γυμνασίου είχα μπει στο δεκαπενταμελές, ήμουν μέλος αλλά έλεγα σιγά μην βγω εγώ, έχουμε πολύ πιο δημοφιλή παιδιά από εμένα, αλλά ευτυχώς μπήκανε πολλοί από τους φίλους μου και πίστεψαν σε εμένα και με ψήφισαν, δεν ξέρω τώρα αν έκαναν σωστά αυτό θα το κρίνετε σεις... Εγώ δεν ήμουν από τα άτομα με τις περισσότερες ψήφους. Είχα βγει έβδομος νομίζω. Αλλά αφού τα περισσότερα παιδιά ήταν φίλοι μου με ψήφισαν τώρα, δεν ξέρω γιατί. Μάλλον με θεωρούν αρκετά υπεύθυνο άτομο.

- Έχεις καπνίσει τσιγάρο ή ήπιες κάτι στην τριήμερη;

- Όχι δεν έχω καπνίσει ποτέ μου τσιγάρο. Είναι κάτι πάρα πολύ βλαβερό και μετά στην ζωή σου δεν θα μπορείς να κάνεις τίποτα, δηλαδή ούτε να αθληθείς ούτε να

έχεις το σώμα που θέλεις. Και ναι, στην τριήμερη ήπια λίγο.

- Υπήρχαν άτομα στην τριήμερη που μέθυσαν;

- Κοίτα, μπορεί και να έγινε σε κάποιο άλλο δωμάτιο, μπορεί να είχαν λίγο πονοκέφαλο αλλά δεν νομίζω πως μέθυσε κανείς απ' όσο ξέρω. Είχαμε όρια.

- Ποιά είναι η γνώμη σου για την φετινή μας Α Τάξη ;

- Μμμ η Α, λοιπόν... πιστεύω πως όσο περνάει ο καιρός τα παιδιά της Α γίνονται όλο και πιο ανώριμα. Το πιο πιθανό είναι να ήμουν και εγώ έτσι, απλά τώρα το βλέπω με άλλο μάτι. Υπάρχουν και ορισμένα παιδιά βέβαια, τα οποία έχουν εντελώς διαφορετικό χαρακτήρα από την υπόλοιπη Α και είναι πολύ ώριμα.

- Ωραία τώρα πες μας και την γνώμη σου για την Β Τάξη στο Σχολείο μας φέτος.

- Στην αρχή της χρονιάς είχαν δημιουργηθεί κάποια προβλήματα με την Β τάξη και τα έπαιρναν όλα πολύ σοβαρά οι καθηγητές και γινότουσαν όλα αυτά τα πράγματα και λέγαμε αυτό δεν είναι Σχολείο. Γινότουσαν συνέχεια συνελεύσεις, με αυτά τα «ατυχήματα», ας πούμε. Τώρα γενικά σαν τάξη είστε πιο ώριμοι οι περισσότεροι αν και δεν βγάλατε αρκετούς εκπροσώπους στο δεκαπενταμελές να μας ενημερώνετε για τα προβλήματά σας.

- Ποια τάξη πιστεύεις πως είναι η καλύτερη στο γυμνάσιο;

- Κοίτα να δεις, εγώ στην Α Γυμνασίου ήμουν πολύ ντροπαλός και έλεγα τί δουλειά έχω εγώ εδώ πέρα. Πλέον πιστεύω πως αυτό αλλάζει μες τα χρόνια και σίγουρα η Γ είναι η καλύτερη τάξη στο Γυμνάσιο με διαφορά.

- Είναι πιο δύσκολη όμως από την Β και την Α;

- Κοίτα, από άποψη μαθημάτων δεν ξέρω να σας πω. Όμως είναι γενικά εύκολη σαν τάξη. Είναι πολύ ωραία, επειδή έχει πολύ πλάκα. Στη Γ είναι πολύ καλύτερα από την Β και την Α επειδή είσαι και ανώτερος, μάλλον όχι ανώτερος απλά μεγαλύτερος από τους υπόλοιπους και γι' αυτό έχει πλάκα.

- Τι πιστεύεις για την τελευταία χοροεσπερίδα που έγινε φέτος;

- Τι να πω για την χοροεσπερίδα. Το καλύτερο πάρτι της χρονιάς! (γέλια)
Ήμασταν μόνο τρία άτομα μέσα στο κλαμπ. Ήταν τραγικό πραγματικά.

- Μπορούσες, αντί για μία χοροεσπερίδα ακόμα, να οργανώσεις ένα πάρτι μέσα στο σχολείο.

- Αυτό ισχύει. Ξέρεις κάτι... είχαμε γυρίσει από την τριήμερη και είχαμε πάει και στο κλαμπ και δεν ήταν ωραία εμπειρία και όταν ρωτήσαμε για το αν τα παιδιά ήθελαν να την κάνουμε την χοροεσπερίδα απάντησαν πως βαριόντουσαν. Έτσι ζητήσαμε από τον σύλλογο να ακυρώσουμε την χοροεσπερίδα. Όμως είχαν κλείσει ήδη το κλαμπ και μας έλεγαν πως δεν γίνεται. Θα έπρεπε να το ακυρώσουμε το κλαμπ και να κρατήσουμε τα χρήματα για να κάνουμε κάτι άλλο. Θα προτιμούσα να κάνουμε έναν χορό στο σχολείο με πιο φτηνή είσοδο και έτσι και περισσότερο κόσμο θα μαζεύαμε αλλά και θα περνούσαμε καλύτερα.

- Δημήτρη πιστεύεις πως το δεκαπενταμελές του χρόνου θα είναι καλύτερο από το φετινό;

- Αυτό είναι ανάλογο με το ποιά παιδιά θα βάλουν υποψηφιότητα. Αν έβαζαν παιδιά σαν εσάς ώριμα, θα μπορούσε να είναι και καλύτερο. Το σημαντικό είναι να είστε

υπεύθυνοι και να αναλαμβάνετε τις ευθύνες σας αν είστε στο δεκαπενταμελές.

- Θεωρείς πως είσαι καλύτερος πρόεδρος από τον περσινό;

- Εεε... εντάξει τα ίδια πράγματα κάνουν όλοι οι πρόεδροι. Μπορώ να πω ότι το μόνο πράγμα που καταφέραμε παραπάνω είναι πως πήγαμε περισσότερους περιπάτους. Πιστεύω ότι είμαι πάνω κάτω το ίδιο και με τον προηγούμενο πρόεδρο.

- Ωραία ευχαριστούμε πολύ για την συνέντευξη!

- Δε κάνει τίποτα!

**ΤΟ ΤΙΜ ΤΩΝ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΩΝ
ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΜΑΣ :**

ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ ΔΑΦΝΗ ,

ΚΑΤΖΗΛΙΕΡΗ ΣΟΦΙΑ,

ΚΩΣΤΑΚΗ ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ

ΤΟΥ Β3

ΙΑΠΩΝΙΚΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ:

μύθοι, θρύλοι και παραδόσεις της
Χώρας του Ανατέλλοντος Ηλίου

Από τον Σωτηρόπουλο Δημήτρη
B3

Art by Hoa Nguyệt – *Cổ Kiếm Kỳ Đàm*

Δεν ξεκινούν όλα τα παραμύθια με το γνωστό «Μία φορά κι έναν καιρό...», και σίγουρα δεν τελειώνουν πάντα με το «και ζήσαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα». Σε αυτή την ξεχωριστή, το ίδιο όμορφη όμως κατηγορία ανήκουν και τα περισσότερα παραδοσιακά παραμύθια της Ιαπωνίας. Υπάρχουν αμέτρητες καταγεγραμμένες ιστορίες ήδη μαζεμένες σε ανθολογίες από τις αρχές του 20ου αι. και ως φαίνεται, οι Ιάπωνες, στενά δεμένοι με τις παραδόσεις τους, τις γνωρίζουν και τις τιμούν ακόμα. Πολλές δικαιολογούν κάποια ονομασία μέρους ή θεότητας ενώ άλλες παρουσιάζουν το υπερφυσικό σαν κομμάτι της καθημερινότητας. Όποια και αν είναι η περίπτωση, μαγεύουν με την απλή γλώσσα και την αμεσότητά τους, ενώ περνούν το μήνυμα ή το συναίσθημα που επιθυμούν, απαλά και κοφτά ταυτόχρονα, όπως το κόψιμο του ιαπωνικού σπαθιού

Οι δυο κόρες

Στην Akita, στην επαρχία Inaba, ζούσε ένας ανεξάρτητος κύριος με δύο κόρες που τον υπηρετούσαν με κάθε ευσέβεια. Εκείνος αγαπούσε το κυνήγι, και έτσι πολύ συχνά διέπραττε την αμαρτία (σύμφωνα με τη διδασκαλία του ιερού Βούδα) να παίρνει μια ζωή. Ποτέ δεν άκουγε τις παραινέσεις των θυγατέρων του. Εκείνες, έχοντας επίγνωση του μέλλοντος κι έντρομες από το τι του επιφύλασσε, προσπάθησαν πολλές φορές να τον αλλάξουν. Πολλά ήταν τα δάκρυα που έριξαν. Τελικά, μια μέρα, αφού τον είχαν παρακαλέσει πιο σκληρά από ποτέ, ο πατέρας, συγκινημένος απ' τις ικεσίες τους, υποσχέθηκε να μην πυροβολήσει πια. Όμως, μετά από λίγο, κάποιοι από τους γείτονές του ήρθαν να του ζητήσουν να πυροβολήσει δύο πελαργούς. Εύκολα οδηγήθηκε στο να συναινέσει από τη δύναμη της φυσικής του αγάπης για το άθλημα. Όμως απαγόρευσε να πουν λέξη στις κόρες του. Τη νύχτα ξεγλίστρησε στα κρυφά με το όπλο στο χέρι αφότου, όπως φαντάστηκε, είχαν ήδη αποκοιμηθεί.

Ωστόσο, εκείνες είχαν ακούσει τα πάντα κι η μεγαλύτερη αδελφή είπε στη μικρότερη: «Ό,τι και να κάνουμε, ο πατέρας δεν θα ακολουθήσει τη συμβουλή μας και τίποτα δεν μένει τώρα για να τον φέρει σε γνώση της αλήθειας παρά η θυσία μιας από μας. Η νύχτα είναι ευτυχώς χωρίς φεγγάρι, και αν βάλω λευκά ρούχα και πάω στη μεριά του κόλπου, θα με πάρει για πελαργό και θα με σκοτώσει. Εσύ να συνεχίσεις να φροντίζεις τον πατέρα μας με κάθε ευσέβεια». Λέγοντας αυτά, τα μάτια της γέμισαν δάκρυα. Αλλά η νεαρότερη αδελφή, μες στα αναφιλητά της, αναφώνησε: «Εσύ, αδερφή μου, εσύ είσαι η κληρονόμος της οικογένειας. Γι' αυτό σε παρακαλώ, δέξου να είσαι εσύ αυτή που θα ζήσει και θ' αφοσιωθεί στον πατέρα, ενώ εγώ θα προσφέρω τη ζωή μου».

Έτσι, και οι δυο πολέμησαν για τον θάνατο... Η μεγαλύτερη, χωρίς άλλα λόγια, πιάνοντας ένα λευκό ρούχο έτρεξε έξω από το σπίτι. Η μικρότερη, που δεν θέλησε να παραχωρήσει την τιμή, βάζοντας κι εκείνη ένα λευκό φόρεμα, την ακολούθησε προς την ακτή του κόλπου. Εκεί, ανοίγοντας δρόμο ανάμεσα στους θάμνους, συνέχισε η διαφωνία τους για το ποια απ' τις δύο έπρεπε να είναι εκείνη που θα πεθάνει.

Εν τω μεταξύ ο πατέρας, κοιτάζοντας γύρω του στο σκοτάδι, είδε κάτι λευκό. Νομίζοντας πως είναι οι πελαργοί, σημάδεψε με τ' όπλο του, και η βολή βρήκε τον στόχο της, αφού τρύπησε τα πλευρά της μεγαλύτερης του κόρης. Η μικρή, ανήμπορη μες στη θλίψη της, έσκυψε πάνω στο νεκρό σώμα της αδελφής της. Ο πατέρας, που δεν μπορούσε ούτε να φανταστεί τι είχε κάνει, και έκπληκτος που πυροβολώντας τον έναν απ' τους δυο πελαργούς δεν έκανε τον άλλο να πετάξει μακριά, έριξε και δεύτερο πυροβολισμό στην άλλη λευκή φιγούρα. Καταδικασμένος στην άγνοιά του, χτύπησε και τη δεύτερη κόρη του, όπως την πρώτη. Τρυπημένη στο

στήθος, έπεσε δίπλα στην αδερφή της, στο μαλακό γρασίδι.

Ο πατέρας, ευχαριστημένος με την επιτυχία του, κατέβηκε στους θάμνους για να βρει το θήραμά του. Όμως αλίμονο! Δεν υπήρχαν πελαργοί! Αλίμονο! Όχι, μόνο οι δύο κόρες του! Όλος φόβος, ρώτησε τι σήμαιναν όλα. Τα κορίτσια, αναπνέοντας πια με δυσκολία, του είπαν την απόφασή τους να του δείξουν το έγκλημά του να παίρνεις μια ζωή, κι έτσι με σεβασμό να τον αναγκάσουν να σταματήσει από εκεί. Άφησαν την τελευταία τους πνοή πριν προλάβουν να πουν περισσότερα.

Εκείνος γέμισε θλίψη και τύψεις. Πήρε τα δύο νεκρά σώματα στην πλάτη του, πίσω στο σπίτι. Καθώς δεν υπήρχε πλέον γυρισμός για ό,τι έγινε, τις τοποθέτησε ευλαβικά σε μια στοίβα από ξύλα κι εκεί κήηκαν, σηκώνοντας καπνό στον απαλό άνεμο. Από τότε έγινε ένας άλλος άνθρωπος. Έχτισε μόνος του ένα μικρό κελί από κλαδιά δέντρων, κοντά στη γέφυρα του χωριού. Τοποθετώντας εκεί τα μνημεία των δύο θυγατέρων του, τελούσε μπροστά τους όλες τις θρησκευτικές τελετουργίες και έγινε ο πιο ευσεβής πιστός του Βούδα. Αυτό κι αν ήταν πραγματική ευσέβεια... ένα αληθινό θαύμα: το ότι αυτά τα κορίτσια έπρεπε να δώσουν τη δική τους ζωή, έτσι ώστε, εξοντώνοντας τον κακό σπόρο στη συμπεριφορά του πατέρα τους σε αυτόν τον κόσμο, να τον φυλάξουν από τον τρομερό καρπό της στον ερχόμενο!

**ΜΕ ΤΗΝ ΙΑΠΩΝΙΚΗ ΤΕΧΝΗ
ΑΣΧΟΛΗΘΗΚΑΜΕ ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ
ΤΩΝ ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΤΗΣ Β ΤΑΞΗΣ
ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΩΝ
ΕΞΩΕΥΡΩΠΑΙΚΩΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΩΝ.ΤΑ
ΠΑΙΔΙΑ ΣΧΕΔΙΑΣΑΝ,ΖΩΓΡΑΦΙΣΑΝ,
ΦΩΤΟΤΥΠΗΣΑΝ ΚΑΙ ΜΕΛΕΤΗΣΑΝ
ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΙΑΠΩΝΙΚΗΣ ΓΡΑΦΗΣ,
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ, ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΚΗΠΟΤΕΧΝΙΑΣ.**

Ο Αυλός

Εδώ και πολύ καιρό ζούσε στο Yedo ένας κύριος από καλή γενιά και πολύ καλός συνομιλητής. Η σύζυγός του ήταν μια ευγενής και τρυφερή γυναίκα. Η κρυφή του θλίψη, ήταν πως δεν του έδωσε γιους. Όμως του έδωσε μια κόρη, την οποία ονόμασαν Ο'Υονέ, που σημαίνει «Ρύζι στο αυτί». Καθένας τους αγάπησε αυτό το παιδί περισσότερο κι απ' τη ζωή του και την πρόσεχαν σαν κόρη οφθαλμού. Και το παιδί μεγάλωσε ροδοκόκκινο και λευκό, με μεγάλα μάτια, και ίσιο και λεπτό όπως το πράσινο μπαμπού.

Όταν η Ο'Υονέ ήταν δώδεκα χρονών, η μητέρα της έπεσε βαριά άρρωστη το φθινόπωρο και πριν καλά- καλά ξεθωριάσει το κόκκινο από τα φύλλα του σφενδάμου, εκείνη είχε πια πεθάνει και τη σκέπαζε η γη. Η θλίψη έκανε τον άντρα της σκέτο αγρίμι. Φώναζε δυνατά, χτύπαγε το στήθος του, ξάπλωνε κάτω κι αρνιόταν κάθε παρηγοριά. Για μέρες δεν άφηνε τη φρενήρη αυτή ζωή ούτε κοιμόταν. Το παιδί παρέμενε όμως σιωπηλό.

Ο χρόνος πέρασε. Εκείνος αναγκαστικά γύρισε στη δουλειά του. Τα χιόνια του χειμώνα έπεσαν και κάλυψαν τον τάφο της συζύγου του. Το μονοπάτι που πήγαινε από το σπίτι του στην κατοικία των νεκρών ήταν κι αυτό καλυμμένο με χιόνι, αδιατάρακτο. Εκτός απ' τα αχνά χνάρια που είχαν αφήσει δυο παιδικά σανδάλια. Όταν ήρθε η άνοιξη έδεσε τη ρόμπα του και βγήκε για να δει τα άνθη της κερασιάς, αρκετά εύθυμος και γράφοντας ένα ποίημα πάνω σε επιχρυσωμένο χαρτί, που κρέμασε σ' ένα κλαδί για να φτερουγίζει στον άνεμο. Το ποίημα ήταν ένας έπαινος στην άνοιξη και το σάκε. Αργότερα, φύτεψε το πορτοκαλί άνθος της λησμονιάς και δεν ξανάφερε στη σκέψη του τη σύζυγό του. Αλλά το παιδί θυμόταν.

Art by youxiandaxia.deviantart.com

Πριν τελειώσει ακόμα η χρονιά, έφερε μια νέα νύφη στο σπίτι, μια γυναίκα με όμορφο πρόσωπο και μαύρη καρδιά. Αλλά ο άνθρωπος, ο άμοιρος αυτός ανόητος, ήταν τόσο χαρούμενος που εμπιστεύτηκε το παιδί του σ' αυτήν και πίστευε πως όλα ήταν καλά.

Όμως, επειδή ο πατέρας της αγαπούσε την Ο'Υονέ, η μητριά της τη μισούσε με ένα ζηλότυπο και θανατηφόρο τρόπο και κάθε μέρα φερόταν σκληρά στο παιδί, του οποίου οι καλοί τρόποι και η υπομονή τη θύμωναν ακόμα περισσότερο. Αλλά λόγω της παρουσίας του πατέρα της δεν τολμούσε να κάνει στην Ο'Υονέ κανένα μεγάλο κακό. Κι έτσι περίμενε, παίρνοντας τον χρόνο της. Το φτωχό παιδί πέρασε τις ημέρες και τις νύχτες του με μαρτύριο και τρομερό φόβο. Αλλά από όλα αυτά δεν είπε κουβέντα στον πατέρα της. Αυτός είναι ο τρόπος των παιδιών.

Μετά από κάποιο χρονικό διάστημα, έτυχε να καλέσουν τον πατέρα της Ο'Υονέ από τη δουλειά του σε μια μακρινή πόλη. Η πόλη αυτή λεγόταν Kyoto, και απ' το Yedo ήταν ταξίδι πολλών ημερών με τα πόδια ή με το

άλογο. Όμως, καθώς ο άνθρωπος πρέπει να πάει εκεί που παρουσιάζεται ανάγκη, έτσι έπρεπε κι εκείνος και να μείνει εκεί τρία φεγγάρια ή και περισσότερο. Ετοιμάστηκε λοιπόν και εφοδιάστηκε κι εκείνος και οι υπηρέτες που επρόκειτο να πάνε μαζί του με όλα τ' απαραίτητα. Έτσι ήρθε το τελευταίο βράδυ, προτού φύγει την επομένη νωρίς το πρωί.

Κάλεσε την Ο'Υονέ και είπε: «Έλα εδώ, λοιπόν, αγαπημένο μου κοριτσάκι». Η Ο'Υονέ πήγε και γονάτισε μπροστά του. «Τι δώρο να σου φέρω από το Κιότο;» είπε. Αλλά εκείνη έσκυψε το κεφάλι και δεν απάντησε. «Απάντησε, λοιπόν, αγενέστατη», την πίεσε.

«Θα είναι μια χρυσή βεντάλια, ένα τόπι μεταξένιο ύφασμα ή ένα καινούριο obi από κόκκινο μπροκάρι; Μήπως ένας μεγάλος πολεμιστής με ζωγραφιές επάνω του και πολλά αλαφροπούπουλα πετεινάκια;»

Τότε εκείνη ξέσπασε σε πικρά δάκρυα και την πήρε στα γόνατά του για να την ηρεμήσει. Αλλά έκρυψε το πρόσωπό της με τα μανίκια της κι έκλαψε λες κι η καρδιά της θα 'σπαγε. «Πατέρα, πατέρα», είπε, «μη φύγεις, μη φύγεις!»

«Όμως, γλυκιά μου, πρέπει», απάντησε, «και σύντομα θα επιστρέψω -τόσο σύντομα, που δεν θα φανεί καν ότι έφυγα, όταν θα είμαι και πάλι εδώ με όμορφα δώρα στα χέρια μου».

«Πατέρα, πάρε με μαζί σου», είπε.

«Αλίμονο, τι ζωή για ένα μικρό κορίτσι! Θα περπατήσεις μικρή προσκυνητή μου, ή θα πας καβάλα στ' άλογο; Και πώς θα τα βγάλεις πέρα στα πανδοχεία του Κ्यοτο; Όχι, καλή μου, μείνε. Θα είναι μονάχα για λίγο καιρό κι η ευγενική σου μητέρα θα είναι εδώ μαζί σου».

Ζάρωσε στην αγκαλιά του.

«Πατέρα, αν φύγεις, δεν θα με ξαναδείς».

Τότε ένα ρίγος διαπέρασε ξαφνικά την καρδιά του, που τον έκανε να σταματήσει. Αλλά δεν του έδωσε σημασία. Τι! Πώς ο ίδιος, ένας ισχυρός ώριμος άνδρας, να κυριαρχείται από τις φαντασιώσεις ενός παιδιού; Κατέβασε την Ο'Υονέ απαλά από πάνω του, κι εκείνη γλίστρησε μακριά σιωπηλά σαν σκιά.

Το πρωί όμως ήρθε σ' εκείνον πριν απ' την αυγή με ένα μικρό φλάουτο στο χέρι της, από μπαμπού γυαλισμένο καλά. «Το έκανα η ίδια, μπαμπού απ' το χωράφι που είναι πίσω από τον κήπο μας. Το έκανα για σένα. Καθώς δεν μπορείς να πάρεις εμένα μαζί σου, πάρε αυτό το μικρό φλάουτο, αξιότιμε πατέρα. Παίξε καμιά φορά, αν θες, και φέρε με στη σκέψη σου», είπε. Τότε το τύλιξε σε ένα μαντήλι από λευκό μετάξι, το 'δωσε με ένα κόκκινο κορδόνι και το έδωσε στον πατέρα της, που το έβαλε στο μανίκι του. Μετά από αυτό ξεκίνησε το ταξίδι του, παίρνοντας τον δρόμο για το Κ्यοτο. Όπως έφευγε, γύρισε και κοίταξε πίσω τρεις φορές και είδε την κόρη του να στέκεται στην πόρτα, κοιτάζοντας προς το μέρος του. Τότε ο δρόμος έστριψε και δεν την είδε πια.

Η ζωή στην πόλη του Κ्यοτο ήταν σπουδαία και όμορφη και έτσι ο πατέρας της Ο'Υονέ τη συνήθισε γρήγορα. Ασχολιόταν με τη δουλειά του κατά τη διάρκεια της ημέρας, που πήγαινε πολύ καλά και με τη διασκέδασή του το βράδυ, ενώ τη νύχτα κοιμόταν ήσυχα κι έτσι ο χρόνος περνούσε ωραία και λίγο σκέφτηκε το Yedo, το σπίτι του ή το παιδί του. Δύο φεγγάρια πέρασαν, και τρία, και δεν έκανε σχέδια για επιστροφή.

Ένα απόγευμα που ετοιμαζόταν να πάει σε ένα σπουδαίο δείπνο με φίλους του και καθώς έψαχνε στο στήθος του για μια όμορφη μεταξωτή hakama που σκόπευε να φορέσει ως τιμή στη γιορτή, βρήκε το μικρό φλάουτο, που όλο αυτόν τον καιρό ήταν κρυμμένο στο μανίκι του ταξιδιωτικού του ρούχου. Το έβγαλε

από το κοκκινόλευκο μαντήλι και, όπως τότε, αισθάνθηκε μια περιέργη παγωμάρα, ένα ψυχρό ρίγος αγκιστρώθηκε στην καρδιά του. Ένιωσε σαν σε όνειρο. Έβαλε το φλάουτο στα χείλη του, κι από εκεί ήρθε ένας μακρόσυρτος θρήνος.

Το πέταξε επάνω στο χαλί και χτύπησε τα χέρια του για τον υπηρέτη. Του είπε ότι δεν θα βγαίνει εκείνο το βράδυ. Δεν ήταν καλά, και θα έμενε μόνος. Μετά από αρκετή ώρα άπλωσε το χέρι του για το φλάουτο. Και πάλι αυτή η μακρά, μελαγχολική κραυγή. Τραντάχτηκε από το κεφάλι ως τα πόδια, αλλά φύσηξε στη φλογέρα. «Γύρνα στο Yedo... Γύρνα στο Yedo... Πατέρα! Πατέρα!» Η τρεμουλιαστή παιδική φωνή έγινε κραυγή και στη συνέχεια έσπασε.

Ένα φριχτό προαίσθημα τον κατέλαβε και ένιωσε διαφορετικός από πριν. Έτρεξε μακριά από το σπίτι και από την πόλη και ταξίδευε μέρα και νύχτα, αρνούμενος τον ύπνο και το φαγητό. Ήταν τόσο χλωμός και αγριωπός, που ο κόσμος τον θεωρούσε τρελό και έφευγε μακριά του ή τον έβλεπε σαν βασανισμένο απ' τους θεούς. Τελικά, έφτασε στο τέλος του ταξιδιού του, εξασθενημένος από την κορυφή ως τα νύχια, με πόδια ματωμένα και μισοπεθαμένος απ' την κούραση.

Η σύζυγός του τον συνάντησε στην πύλη.

«Πού είναι το παιδί;» τη ρώτησε.

«Το παιδί;» απάντησε.

«Ναι, το παιδί... το παιδί μου... πού είναι;» φώναξε με αγωνία.

Η γυναίκα γέλασε: «Λοιπόν, κύριε μου, πώς πρέπει να το ξέρω; Είναι χωμένη μέσα στα βιβλία της ή είναι στον κήπο ή κοιμάται ή μπορεί να έχει πάει μαζί με τους φίλους της να παίξει ή...»

«Αρκετά!» φώναξε. «Τέρμα με όλα αυτά. Μίλα, πού είναι το παιδί μου;»

Τότε εκείνη τρόμαξε. «Στο χωράφι με τα μπαμπού» είπε, κοιτάζοντας τον με γουρλωμένα μάτια.

Ο άντρας έτρεξε εκεί ψάχνοντας την Ο'Υονέ ανάμεσα στους πράσινους μίσχους των μπαμπού. Αλλά δεν τη βρήκε. Φώναξε, «Υονέ! Υονέ!» και πάλι, «Υονέ! Υονέ!» Αλλά δεν πήρε καμία απάντηση. Μόνο ο άνεμος αναστέναξε στα ξηρά φύλλα μπαμπού. Τότε ένιωσε στο μανίκι του τον μικρό αυλό και τον έφερε απαλά στα χείλη του. Ένας αχνός αναστεναγμός. Στη συνέχεια μια φωνή, λεπτή και θλιβερή:

«Πατέρα, αγαπημένε μου πατέρα, η κακή μητριά μου με σκότωσε. Τρία φεγγάρια πάνε από τότε που με σκότωσε. Με έθαψε στο ξέφωτο του χωραφιού με τα μπαμπού. Μπορεί να βρεις τα οστά μου. Όσο για μένα, δεν θα με ξαναδείς ποτέ πια, ποτέ...»

Με το ίδιο του το σπαθί ο άντρας απέδωσε δικαιοσύνη και σκότωσε την πονηρή σύζυγό του, παίρνοντας εκδίκηση για τον θάνατο του αθώου του παιδιού. Ύστερα, ντύθηκε με χοντρό άσπρο ένδυμα, κι ένα μεγάλο καπέλο από ρυζάχυρο που σκίαζε το πρόσωπό του. Πήρε κι ένα ραβδί και ένα ψάθινο παλτό, έδεσε τα σανδάλια στα πόδια του και ξεκίνησε για τα ιερά μέρη της Ιαπωνίας, ως προσκυνητής.

Και έφερε μαζί του τον μικρό αυλό, σε μια πτυχή του ρούχου του, πάνω στο στήθος του.

Fishsave

Μια φορά κι ένα καιρό, ήταν ένα μικρό παιδί, που ο πατέρας του ήταν Ιάπωνας πρέσβης στην αυλή της Κίνας και η μητέρα του μια Κινέζα κυρά. Όταν το παιδί ήταν ακόμα βρέφος, ο πατέρας διατάχθηκε να επιστρέψει στη χώρα του. Οπότε είπε στη γυναίκα του: «Υπόσχομαι να σε θυμάμαι και να σου στέλνω γράμματα με τον πρέσβη που θα με διαδεχτεί. Όσο για το παιδί μας, θα στείλω κάποιον να το πάρει όταν σταματήσει πια να χρειάζεται το μητρικό σου γάλα». Λέγοντας αυτά, έφυγε...

Οι διπλωμάτες έρχονταν κι έφευγαν με έναν χρόνο τουλάχιστον διαφορά ανάμεσά τους, όμως κανένα γράμμα δεν ήρθε στην Κινέζα κυρά από τον σύζυγό της. Στο τέλος, εξαντλημένη πια από την αναμονή και τη θλίψη, πήρε το παιδί από το χέρι και με οδύνη το οδήγησε ως την ακροθαλασσιά, όπου πέρασε στον λαιμό του μια επιγραφή που έφερε τα παρακάτω λόγια: «Ο γιός του Ιάπωνα πρέσβη». Τότε το έριξε στη θάλασσα προς το Ιαπωνικό Αρχιπέλαγος, σίγουρη μέσα της πως ο πατρικός δεσμός θα ήταν άρρηκτος κι έτσι πατέρας και γιος θα ξανασυναντιόνταν.

Μια μέρα που ο πρώην πρέσβης ήταν με τ' άλογό του στην ακτή της Naniwa, εκεί που πολύ αργότερα χτίστηκε η πόλη της Osaka, είδε να επιπλέει κάτι στ' ανοιχτά, που έμοιαζε με μικρό νησάκι. Όλο και πλησίαζε και εκείνος το κοίταζε έντονα, γεμάτος περιέργεια. Δεν υπήρχε πλέον αμφιβολία ότι επρόκειτο για ένα μικρό παιδί. Γεμάτος έκπληξη, σταμάτησε τ' άλογό του για να το παρατηρήσει. Εκείνο, πλέοντας, ερχόταν όλο και πιο κοντά. Τελικά, όταν η ορατότητα ήταν πια τέλεια, εμφανίστηκε ξεκάθαρα η εικόνα ενός όμορφου μικρού αγοριού, που θα 'ταν δε θα 'ταν τεσσάρων χρονών, και που μετέφεραν πάνω τους τα κύματα.

Παρατηρώντας το από κοντά, φάνηκε πως το αγόρι καβαλούσε γενναία τη ράχη ενός γιγαντιαίου ψαριού. Όταν ο παράξενος αυτός καβαλάρης ξεπέζεψε, ο πρέσβης διέταξε τους ακολούθους του να τον περιμαζέψουν, όπου όμως ιδού! Η επιγραφή γύρω από τον λαιμό του που έλεγε «Ο γιος του Ιάπωνα πρέσβη».

«Φυσικά!» αναφώνησε. «Δεν μπορεί παρά να είναι ο ίδιος μου ο γιος. Η μητέρα του, γεμάτη θυμό που δεν έλαβε γράμμα μου, θα πρέπει να τον έριξε στη θάλασσα. Και τώρα, χάρη στον αδιάλυτο δεσμό που δένει τους γονείς με τα παιδιά, έφτασε σε μένα ασφαλής, πάνω στην πλάτη ενός ψαριού». Το μικρό πλάσμα μπήκε αμέσως στην καρδιά του, το πήρε και το φρόντισε με περίσσεια στοργή.

Στον επόμενο πρέσβη που θα υπηρετούσε στην κινέζικη αυλή, εμπιστεύτηκε ένα γράμμα για τη γυναίκα του, όπου της διηγούνταν τα πάντα με λεπτομέρειες. Κι εκείνη, που πλέον θεωρούσε πως το παιδί είχε πεθάνει, αναθάρρησε όλο χαρά με τη θαυμαστή του σωτηρία.

Το αγόρι μεγάλωσε κι έγινε άντρας, και η καλλιγραφία του θεωρήθηκε απ' τις πιο όμορφες. Επειδή σώθηκε από ένα ψάρι, του δόθηκε το όνομα "Fishsave".

Οι ιστορίες παραδίδονται σε ελεύθερη μετάφραση.

Πηγές:

http://www.worldoftales.com/Japanese_folktales.html

Πιο συγκεκριμένα:

Child-Life in Japan and Japanese Child Stories by Mrs. M. Chaplin Ayrton (1901)

(Fishsave and The two daughters)

Green willow and other Japanese fairy tales by Grace James (1912)

(The flute)

ΜΙΑ ΣΥΝΤΑΓΗ ΑΠΟ ΤΗ ΜΑΜΑ ΤΗΣ ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ!

ΓΛΥΚΟ ΨΥΓΕΙΟΥ ΜΕ ΓΙΑΟΥΡΤΙ

ΥΛΙΚΑ

Μπισκότα ΠΤΙ ΜΠΕΡ 270γρ
Βούτυρο 110 γρ
Γιαούρτι 850γρ

Μέλι 2 κουταλιές σούπας
Μαρμελάδα φράουλα 2 κουτ.της
σούπας
Τρούφα

ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Τρίβουμε τα μπισκότα και ανακατεύουμε το λιωμένο βούτυρο. Σ' ένα μπώλ βάζουμε το γιαούρτι, το μέλι και τη μαρμελάδα και ανακατεύουμε . Σ' ένα Πυρέξ βάζουμε τα μισά μπισκότα και τα πατάμε. Μετά ρίχνουμε το μισό μείγμα του γιαουρτιού μετά τα υπόλοιπα μπισκότα και μετά το υπόλοιπο γιαούρτι. Στο

τέλος αλείφουμε πάνω από το γιαούρτι μαρμελάδα φράουλα και από πάνω στολίζουμε με τρούφα σοκολάτα. Μετά αφήνουμε 3 ώρες στο ψυγείο, και μπορούμε να δοκιμάσουμε...

ΚΑΛΗ ΟΡΕΞΗ!!!

Η Αγγελική έχει το κυλικείο του Σχολείου μας.

Στο κυλικείο μας, πάντα με το χαμόγελο και την καλύτερη διάθεση, με ανθρωπιά και φιλότιμο δεν σταματούν να μας εκπλήττουν με τις νοστιμιές τους και την άψογη συμπεριφορά τους. Το πεντακάθαρο περιβάλλον και την αισθητική τους που μας κάνει περήφανους.

Καλό καλοκαίρι

**ΤΑ ΠΑΙΔΙΑΤΗΣ Γ ΤΑΞΗΣ ΠΟΥ
ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΑΝ ΣΤΙΣ ΣΧΟΛΙΚΕΣ
ΕΟΡΤΕΣ**

Γκάτσος Άγγελος

Γουίτικερ Τζένη

Ζορμπάς Θωμάς

Ζουρντού Έλενα

Κακλαμανάκης Παναγιώτης

Κίτσου Θεοδώρα

Κωνσταντοπούλου Μαριτίνα

Μπαλαμπάνης Χρήστος

Μπολτσής Δημήτρης

Παναγοπούλου Βασιλική

Τσαμκόσογλου Γιώργος

**ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΠΟΥ
ΔΟΥΛΕΨΑΝ ΓΙ ΑΥΤΗ ΤΗΝ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ:**

Μάχη Ράντου Γ3

Αναστασία Καρατζά Α2

Νικολέτα Νικήτα Β2

Σάντυ Τζανακάκη Β3

Μαρία Συρίγου Β3

Γιώργος Παυλάκης Β3

Μαρία Αριάδνη Παπαδοπούλου Β3

Καθηγητές που συνεργάστηκαν:

Αντωνοπούλου Σοφία

Κολυβάς Κίμων

Γιούργης Δημήτρης

Φάββα Παρασκευή

Χριστοφορίδου Σαββίνα

Σαγανά Αλεξάνδρα

Βανδώρου Ρούλα

Κάζηρα Κατερίνα

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΧΟΡΩΔΙΑΣ.

Αγγελοπούλου Βάσια Α1
Αγγελοπούλου Ελένη Α1
Γκούμα Χριστιάνα Α1
Ζαχαρώδη Ξανθή Α1
Κοντεκάκη Μαρία Α2
Καλτσά Έλενα Α2
Κωνσταντινίδη Ξένια Α2
Λουμπαρδιά Αικατερίνη Α2
Μαριδάκη Άννα – Μαρία Α2
Καρατζά Αναστασία Α2
Παπαγιάννη Άννα Α3
Παπαδάτου Σοφία Α3
Πρέντι Έλενα Α3
Σαμπάζε Μαρία-Σοφία Α3
Σώρρου Σοφία Α3
Τεκάκη Δανάη Α3
Σενούντα Εμμανουέλα Α3
Παπαδημητρίου Δανάη Α3
Αντύπα Καλιόπη Β1
Κατζηλιέρη Σοφία Β2
Λιόγκα Χριστίνα Β2
Μπούζα Νεφέλη Β2
Συρίγου Μαρία Β3
Παρλιάρος Νικόλαος Β3
Αλεξοπούλου Βούλα Γ1
Βαλέεβα Νεφέλη Γ1
Γκούμα Δανάη Γ1
Ζουρντού Έλενα Γ2
Κωνσταντοπούλου Μαριτίνα Γ2
Μπαρλά Μαρία Γ2

Παπαδοπούλου Ελισσάβητ Γ3

Σενούντα Μιλάνια Γ3

**Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΑΥΤΗ ΓΙΝΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΕ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΤΗΣ κας ΠΕΤΡΟΥΛΙΑ**